

Våren 1961

JUBILEUM

25 ÅR 60 ÅR

Solbackatidningen

Tidning för alla solbackapojkar

Bidrag till
STIG ENZELL
Salagatan 2B A
UPPSALA

Härt... hänt och sett

I Uppsala finner vi:

LÄRARE LÄR MER, biologiläraren på Solbacka ANDREAS EHN ligger och lie-läser inom zoologin. Klar? — Meddelas senare.

FANBARARE modell förste i Södermanlands-Nerikes nation samt från höstens början vice ordförande i studentteatern är tidningens redaktör STIG ENZELL. Han sällskapas bland nationens främste av nyutnämnde klubbmästaren GÖSTA BERGVALL.

SKÄMT i form av spex och ALVAR inom juridiken blandar BENGT HETTNER tillsammans med väningspartner TORSTEN >AGNES> LEMAN bland göteborgarna i Uppsala!

FÖRLOV(R)AD sörlänning är BOSSE JEURLING, som gav en ring till sin Karin i februari.

SEDDA PA STA'N är HARALD TOBIESSON iklädd skägg och allt, KNUT LÖNNQVIST, ULLA KARLSSON samt blivande konkurrenten till syster Elisabeth, BIRGITA JOHNSON.

I Stockholm...

899818 ringer man för att nå JOSSAN >DEGEN> HEDSTRÖM som lämnat planerna på marineringenörsyrket och i stället lägger ned energi på statistik och sociologi med sikte på att bli tandläkare.

OPTIMIST: Parallelt med praktikantjobb på bank läser HARALD LILIENROTH-ALMQVIST på en fil. kand.

FIGGE HULTBOM går stadtigt framåt med sin juridik medan PUTTE DIEDRICHSEN med ett mellanspel inom konfektionsbranchen övergått från lagrängning till handelsstudier.

SKINNVAROR lär CHRISTER BERGENGREN syssla med. Han förlorade sig någon gång i våras med Nadine Oleinikoff.

ELDSLÄCKARE: Brandchefen i Kiruna har flyttat söderut: >HERMAN>, ÅKE HERMANSSON alltså, student på Solbacka 1952, utnämndes i vintras till högste släckare i städstaden.

FLERA: En pojke födde fru Görel dt HANS SCHERRER i slutet av april. Och GÖRAN KALDERÉN annonserade en son tillsammans med hustru Ann-Margret i maj.

IngMarie Petrén, dotter till kammarrätsrådet Bengt Petrén och hans maka, född Ekermann, Stockholm, förlovade sig lördagen den 13 maj med Osmo Murray, Uppsala.

Två ej helt okända föredettingar på Aldre landsmäns fest på Södermanlands-Nerikes nation. Ulf Peyron sitter ting i Ludvika, medan lektor Göthlin slår in latinska glosarer i Strängnäshuvuden.

STADGAD: Banktjänstemannen hos Wallenbergs HANS ALVÖ övergav det fria ungkarlslivet till förmodan för Monna Ramsten i slutet av april. Beriset finns i Storkyrkans giftasbok.

FÖRENING: I Arilds kapell påskdagen mellan jur. stud. SVEN WITTSELL, Lund, och fil. mag. fröken Birgitta Söderberg, dotter till järnhandlare Einar Söderberg, Höganäs, och hans maka f. Jönsson. Vigsselförrättare var kyrkoherde Allan Lidberg. Efter vigseln gav brudens föräldrar lunch i sitt hem.

TRIPPELJUBILEUM var det på Solbackadagen för GUNNAR WALLGREN, som förutom skol- och föreningsjubel firade av sin studentexamen för 25:e gången genom att lancha på skolan.

LIKA BARN. . . Inom trädgårdsbranchen finner vi JANNE HALLINGER som till hösten skall läsa på Göteborgs handelsinstitut. Han förlovade sig förresten med Eva Lundholm, officersdotter från Uddevalla, strax före påsk.

EN DOTTER har JAN O. NORRBOHM och hans fru Christina fått till skillnad från BO LINDESVÄRD med hustru Madeleine som fick en son i mars.

GÖTEBORGARE: Fjällrekreation och medicinska studier blandas av JAN ELD. Övertagit faderns juveleraraffär har JANNE SJÖGREN d. y. visst gjort. Det ryktas att KALLE KRUSELL är i England.

HANDELSINSTITUTET i Gbg har den äran att se LASSE JOHANSSON samt JAN PRUMERIE.

JÄGMÄSTARE skall GÖRAN DREWES bli om allt vill sig väl. Efter avslutat besök hos jägartrupperna har han arbetat hos en jägmästare i Dalarna och skall i sommar flotta timmer. Kommer visst till Uppsala för komplettering i höst.

FOTBEKLÄDNADER säljs av BENGT >ROSA> ROSANDER medan GEORG STAEL c. HOLSTEIN arbetar inom byggnadsbranchen. BO REX är i Amerika.

Från Solbackajubiléet: professor Einar Ralf, som drog ner till Solbacka med sina studentsångare, och Solbackaföreningens ordförande, greve Hans Wachtmeister.

GAMLE SOLBACKAVÄNNEN, och solbackagossen PELLE, PETE SWENSSON, från Aldergrove i Canada, skall resa till Sovjet som medlem i den första internationella fotosalongens jury i Moskva. Troligen kommer utställningen att äga rum i augusti.

Pete har ju i många internationella sammanhang visat prov på sitt fotografiska kunnande. Pelle tänker eventuellt göra en mellanlandning i Old Sweden.

LUMPAR bland många andra gör i Linköping KRISTIAN KOCH, HANS HOPPE, JONAS GYLLENBERG och ANDERS WALLENBERG. På F9 finns LASSE THOREN och som signalist i Boden har HANS LINDBLOM det säkert trevligt.

För första gången sedan examen, var samtliga gossar ur LIV: studentklass 1947 samlade på solbackadagen. Återseendet var glatt, och åtskilliga minnen åltades. Här ses de fem under lunchen på skolan. Fr v Göran Engzell, Olav Norrbom, Carl Hesser, Hasse Sjöström och Hasse Hagelberg.

MERA MILITÄRT, PACO HARLEMAN blevande infanteriofficer saknades bl. andra på Solbackadagen.

STI-are är SVEN HJELMSTRÖM, nygift dessutom samt SVANTE MAGNUSSON. På Baarlock läser JAN PERSSON.

I PARIS gifte sig SVANTE SETTERBLAD med Martine Charday det var den 1 april.

I VIMLET på »Backendagen» med kamera på magen sågs nyblivne villaägaren GÖRAN ENGZELL.

SKÄGGIGA herrar är STIG SUNSTRÖM, mycket prydligt för resten, DAG LUNDMARK och Pålmannsstuderande GÖRAN VIRERG.

JORDBRUKANDE är FREDDE NORBERG och ERIK LEIJONHUVUD vars bror CARL drar sig fram som tryckeridirektör i Örebro.

EFTER 11 ÅR PÅ SOLBACKA skall LEIF ERICSSON byta sysselsättning och ägna sig åt ekonomiska stu-

dier vid universitet och kanske tjäna Kungen ett tag.

MED. STUD. i Lund är JAN MAC DOWALL och GÖRAN BENGTSSON. De har sällskap av kompletterande JAN BLUME och JAAK VAIKNA.

STUDIER på egen hand med hjälp av Hermods syskon f. d. kuratorn STAFFAN SANDEN med.

AB BILLINGSFORS-LANGED har fått GÖRAN FORSELL till 2:e vice verkställande direktör.

GUNNAR DIAMANT har lämnat redaktionssekreterarstolen på Hudiksvalls Nyheter och börjat som reporter och bitr. redsekr. i Norrköpings Tidningar.

BYTT NAMN och gift sig med Birgitta Söderberg har SVEN (JOHANSSON) WITSELL gjort sedan sist.

FÖRLOVADE

Fänriken vid flottan Peder Juel och Birgitta Uller, dotter till överste Bengt Uller, Borås, och hans framtidna maka Elsa, född Fristedt.

Upsala den 22.1 1961.

Broder!

Jag tillskriver Dig med anledning av en önskad dementi. I de två senaste numren av Solbackatidningen har en namne till mig — Ulf Clason — figurerat. Denne man har en fru Ulla; min fru heter Monica. Oturligt nog gifte vi oss samma dag, den 16.4 1960. (Lyssningsannonserna roro införda samtidigt) (d. v. s. även våra lyssningar kolliderade).

Min namne fick en dotter i juli 1960 på Södersjukhuset; vår dotter Anna Elisabeth föddes idag den 22.1 1961.

Ar det kanske också så att min namne gått på Solbacka?? I så fall ger jag upp! Själv tillbringade jag åren 1940–1948 på Solbacka och kallades allmänt »Cottie», ett namn som ännu hänger med ibland.

ULF CLASON

Ny tysk- och engelsklärare på »Backen»

Mg. Stig Nirstedt är från Stockholm och är 27 år. Han tog sin studentexamen i Ängby läroverk, som ligger i Bromma. Till studentkamrat hände han skolans nye gymnastikdirektör Lars-Oskar Nilsson. Båda två är mycket intresserade av idrott och de har spelat mycket fotboll tillsammans. Nirstedt har utmärkt sig som en mycket duktig fotbolls målvakt och har spelat med i div. 3. Aven här på skolan har han redan fått visa sitt bollkunnande i kollegielaget.

Efter sin studentexamen studerade han en längre tid på högskolan, där han tog fina betyg i engelska och tyska. På högskolan studerade han även fonetik. Han har också bedrivit studier i England och Tyskland.

PUMA

- en Nordverk-
Nyhet

PUMA är en mindre men
ändock slitstark motorväg-
hyvel i idealisk storlek för
städer, kommuner och väg-
föreningar, konstruerad för
hård tjänst i svenskt klimat

PUMA är helhydraulisk
och arbetar snabbt och
effektivt

Alla omställningar är över-
skådligt placerade med
lättgående reglage till ett
minimum av omställnings-
uppehåll

A-B
NORD-VERK

Telefon 141 00

UDDEVALLA

Telefon 141 00

Radio • TV

Grindbergs Radioaffär

MALKÖPING 201 90

Auktoriserad service

Allt VIRKE till träskallar

Ånhammars Såg

AB Västeråsspedition

Etablerad 1918

BEFRAKTNINGSAGENTER
SKEPPSKLARERARE
SPEDITÖRER
MAGASINERING
RESEAGENTER

Västerås

Telefon 376 60 (växel) • Telex 4725

TIDNING FÖR SOLBACKAPOJKAR UTGIVEN AV FÖRENINGEN SOLBACKAPOJKARNA

Prenumeration 5 år kr. 50:—

Lösningspris kr. 5:50

Medlemmar i
Föreningen Solbackapojkarna
erhåller tidningen utan kostnad

REDAKTION: Stig Engzell, ansvarig utgivare, Salagatan 28 A, Uppsala,
telefon 018/308 94
Per-Olov Hoppe, Christian Koch och Hans Norrman
Redaktionens adress: Salagatan 28 A, Uppsala,
telefon 018/308 94 eller Solbacka läröverk, Stjärnhov
Ekonomi, annonser Ulf Peyron, Slättvägen 12, Ludvika, tel. 148 92-93

Tidningen utkommer med ett
nummer pr termin
Postgiro: 46 29 45
Annonsprislista på begäran
Tryckt 1961 hos
Tryckcentralen, Helsingborg

ATT EFTER två och en halv månads praktik från en medelstor dagstidnings korrekturavdelning hoppa direkt in i jobbet som redaktionschef på en tidning av helt annat slag, är inte så lätt. I synnerhet inte då organet i fråga i flera år haft en redaktionellt erfaren kraft i toppen. Ansvaret blir då desto större. Detta är jag medveten om. Därför är det inte enbart med glädje och stolthet som jag slår mig ned vid skrivmaskinen, utan också med en viss undran hur det hela skall avlöpa. Därför tänker jag naturligtvis göra mitt allra bästa. Med den erfarna och duktiga hjälп jag får, tror och hoppas jag det hela skall utfalla till belåtenhet för såväl medarbetare som läsekrets. Men jag måste nog ändå be Er, kärä läsare, om ett visst överseende med såväl språkliga som rent redaktionella smågrodor. Tack!

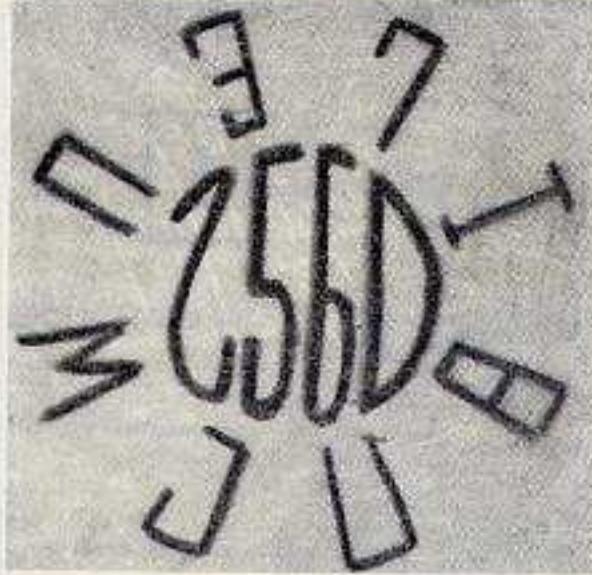
Till slut några ord till tidningens j. d. red. Anders Wilhelmsson: Det är tryggt för mig att veta, att jag axlar manteln med Dina goda råd och Din erfarna hjälp. Vi hoppas att Du aldrig kommer att glömma Solbackatidningen helt, utan då och då bidraga med några rader. Jag hoppas också att jag själv kommer att infria Dina eventuella förväntningar. Var övertygad om att Du kommer att bli utnyttjad i nödsituationer!

Med dessa rader kastar jag mig in i spalterna med hopp om att ni alla, solbackagrabbar, lärare, föredettingar och andra med intressanta Backenminnen och -bravader hjälper mig så gott ni kan!

Som sagt, jag lovar att göra mitt bästa!

STIG ENZELL
Red.

FEST UTAN FOLKE

Det blev Solbackafest på Solbackadagen — fest för ett par hundra föredettingar med damer och ännu fiera »nuvaringar».

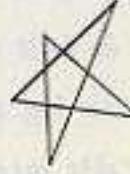
Men utan Folke Goding. Han låg tyvärr sjuk. Solbacka och Solbackaandan och Solbackaminnena och Solbackatraditionerna är nu en gång sådana att Solbackadagen utan Folke Goding inte riktigt är vad den skall vara. Många tankar gick den dagen Solbacka fyllde 60 år och Solbackaföreningen 25 till. Betaniasystrarnas sjukhem i Stockholm, där Folke Goding vårdades — invid en telefon, där många samtal utväxlades med skolan vid Kyrksjön under dagens lopp.

Solbackajubileet firades mest manifesterat på Forum, skolans nya andaktsrum i det fria. Där talade rektor Tor Landberg, Hans Wachtmeister, ordförande för föreningen Solbackapojkarna, och pastor Ber-

til Edström, som höll andachten, med utgångspunkt från att elev anmäl sig för pater vid ankomst till och avresa från skolan.

Och så sjöng Stockholms

Studentsångare under Solbacka- och Folke Godingvännen professor Einar Ralf och en pojkkör från skolan. En vacker, värdig och stämningsfull akt.

Avtackad

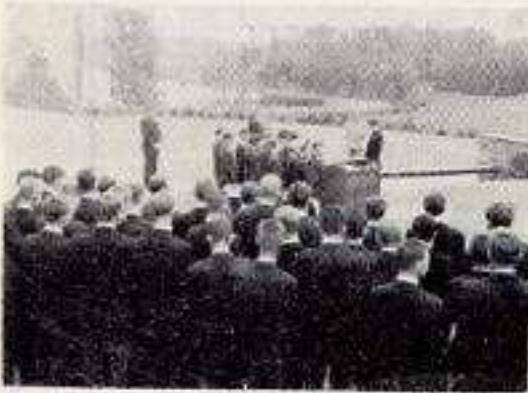
Med vårterminens utgång slutar Solbackas omtyckta och populära kristendomslärare, pastor Bertil Edström, som varmt avtackades på Forum på Solbackadagen.

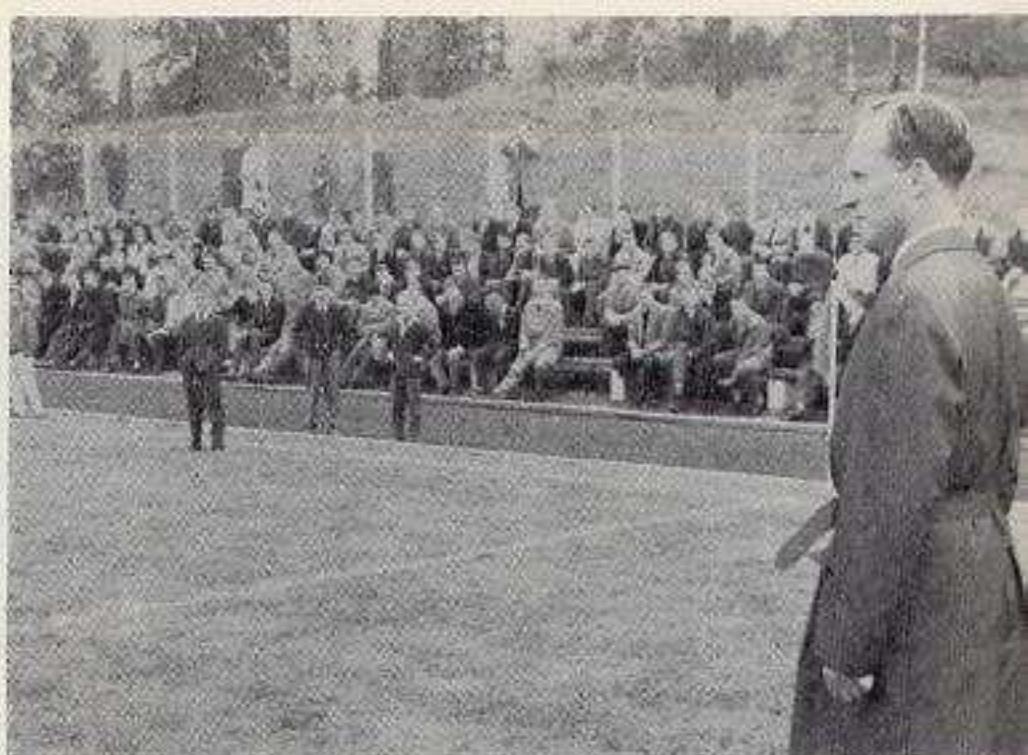
Pastor Edström har verkat på skolan i hela 15 år. Den 1 september tillträder han en befattning som kyrkoadjunkt i Tierp.

Alla de som lyssnat till Pastor Edströms oförglömliga morgonböner, eller haft förmånen att åtnjuta kristendomsundervisning av honom, håller siktet med om att skolan går miste om en kraft som blir svår att ersätta.

På vederbörligt sätt, avtackades han av föreningens ordförande, som också överlämnade föreningens gåvor.

Det är med uppriktig saknad som vi säger farväl till Pastor Bertil Edström, och önskar honom all möjlig lycka i Tierp och det nya ämbetet.

1–1 blev det i Solbackadagens tävlingar: de f d eleverna vann skjutningarna, de nuvarande fotbollen (efter en mycket bra match f ö). Rektor Tor Lundberg överlämnade priserna. Bäst bland skyttarna var Curt Isoz, som sköt 100, Ulf Peyron och Christer Fredholm noterade 98.

JUBILEUM

Det var den 28 maj. Många föredettingar hade mött upp för att fira den traditionella solbackadagen, denna gång i jubileumsyrta. T. o. m. det täcka könet hälsades för första gången välkommet på skolan. De sedvanliga programmen avlöstes varandra i rask följd, och det hela var behagligt och trivsamt som vanligt. Det var bara ett par saker som var annorlunda. Det föga lustiga vädret, de »extra» jubileumsarrangemangen — och Folke Goding, som saknades.

Efter att föredettingarna visat sig stynast på skjutbanan, hölls vesper av Pastor Bertil Edström på Forum. Därefter kaserade rektor Tor Lundberg lyriskt om föredettingarna i imperfektum, nuvarande elever i presens och skolans framtid i futurum. Studentsångarna sjöng vårsånger under ledning av prof. Einar Ralf, som kommit dit på gamle studentsångaren Folke Godings entragna begär. Därefter avtackades Pastor Bertil Edström, som vid denna termins utgång lämnar sko-

lan, av föreningens ordförande, greve Hans Wachtmeister. Han överlämnade också en bokgåva till Pastor Edström.

Nästa punkt på programmet, fotbollsmatchen, slöt, efter en synnerligen nervpirrande uppgörelse, med en 2–1-seger för de nuvarande disciplerna. Därmed finnes den vandrande staven att betrakta i skolans prisma. Skolans gossar visade gott gry, vilket kanske kan leda till något i höst.

Så kallades det till lunch. Det spännande, som man fick betala en tla för att få vara med på. Det var den väl värd. Efter Hans Wachtmeisters välkomsttal, serverades den utsökta kycklingen, som smakade mera. Därefter kom desserten. A la Hanner! Eleverna på skolan fick cirka femhundra glasspinnar att dela på av Eric Hanner, som också skänkt de 25 tårtorna. De var smakfullt komponerade med solbackamärket i mitten, och smakade å det delikataste.

Men det talades mera. Ulf

Forts. å sidan 26

LUNCH med damer

En bra bit över 200 åt jubileumslunch i Mässen på Solbackadagen. Överst t v talar rektor Tor Lundberg, t h Ulf Peyron. T v är det Orvar Corin, Göteborg, som tar för sig av värvkycklingen, som Mässens köksmästare har mycken ära av.

Hedersgäst var som sig bör fru Karin Goding, som fördes till bordet av föreningens ordförande Hans Wachtmeister, Särö — bilden t h.

Professor Einar Ralf — till sammans med Stockholms studentsångare — lilla bilden här ovanför — deltog i jubileumslunchen med mycket uppskattad sång, bl a till fru Goding. Rektor Folke deltog i lunchen med telegram till både förening och studentsångare. Själv kunde han inte delta. T h låter sig glass-Eric Hanner sig väl smaka.

Till sist

i reportaget från jubileet — ett tack till Hans Norrman — bilden t h — som tillsammans med Arne Isenius och Per Tranquist planerade evenemanget och såg till att allt klaffade. Hans hade t o m organiserat lekstuga med barnvakter för föredettingarnas medsläpade barn!

Och så, naturligtvis, ett tack till Folke Goding och Tor Lundberg för att vi fick komma!

Solbacka 60 år

Rektor Tor Lundbergs tal på Forum

Här läses, här räknas, här leks och här stojas
Här förs ett bekymmerslöst inrutat liv.
Här strävas, här jobbas, här lattjas och skojas
Här lever det i presens indikativ.

Det låter ju välkänt för generationer
som nu ser tillbaka i imperfekt.
Ja, andan förändras ej av byggnationer
Här blåser alltjämt samma friskhetens fläkt.

Här vänder Ni åter som män uti staten
Och blickar tillbaks på Ert solbackaliv.
Ni skäms att Ni någon gång klagat på maten
Vid tid då Ni saknade allt perspektiv.

Ni ler nu åt nattsvarta gravlika tankar
Den gången Ni nekades hempermision,
Men känner alltjämt hur Ert hjärta bankar
Då rektorn tog in Er på expedition.

Då blir det en skola som ingen vill skolka
Som rymmer i morgon, idag och igår.
Och framtidsprogrammet jag här velat tolka
Det lyder: »Futurum i fädernas spår».

Ni ler då Ni tänker på matematiken
Nå fick Ni nån nytta av dativ, måntrö?
Och prepositionerna i grammatiken
Som ligger och slumrar i godan ro.

Det var kanske inte så ofta Ni stötte
på pluskramperfekt i Ert dagliga jakt.
Men visst blev Ni glad den dagen Ni mötte
Ert vänaste accusativobjekt.

Ni ler då Ni minns att Ni då kunde tycka
Nån gång vid nätt straff att regimen var sträng
Ni ler ty var finner Ni nu sådan lycka
Som fastställd och skattefri veckopeng.

Ja, minnen av allvar och skämt i förening
Bör binda oss samman till skolans väl
Och då kan vi känna en verklig mening
i Solbackapojke till kropp och själ.

Och dom som var med

Ingemar Alström	Fredrik Hök med fru	Ulf Peyron med fru
Elisabeth Anderklev	Bengt Hildeskog med fru	Pressen Tre tidningar
Teo Arenberg	Stig Hildeskog med fru	Gustaf Piehl med dam
Göran Bengtsson med fästmö	Clas Hult	
Harry Berger	Fredrik Hultbom	Einar Ralf
Jan Blume	Torsten Hultman	Nils Rasmusson med fru
Sverker Bolt-Christmas med fru	Ulf Hummerhielm	Johannes Ringborg med fru
Peder Bonde med fru	Sture Hummerhielm med fru	Bosse Roosmark med fru
G Billsten	Bengt Häkansson med fru	Börje Rothman med fru
Bo Bresky	Arne Isenius med fru	Lars Sandring med fru
Arne Bryntse	Curt Isoz	Gunnar Schramm med fru
Bengt Brännstam med fru	Olof Jacobsson	André Kurator Christer Schultz
Ragnar Carlsson med fästmö	Mats Jonsson	Hasse Sjöström
Orvar Corin med fru	Peder Juel med fästmö	L W Sjökvist med fru
Jan Dellner med fru	Hans Karlsson med fästmö	Per Åke Skoog
Jan Dich	Kurt Kjellgren med fru	Georg Stael von Holstein med fru
Göran Drewes	Christian Kock	Robert Sparve
Erland Dryselius med fru	Thomas Leijonhufvud	Anders von Stockenström med fru
Bertil Edström med fru	Gerhard Lexner	Stockholms Studentsångare
Hans Ehmke	Harald Liljenroth-Almqvist	Stig Sunström med fru
Roland Ekroth	Arne Lindblom med fru	Staffan Söderström
Göran Engzell	Göteborg Lindholm	
Stig Engzell	Göran Lingmark med fru	Jan E Tengstrand
Axel Erieson med fru	Magnus Linse med fru	Lars Thorén
Sven Esmark med fru	Lennart Ljungqvist	Karl-Ivar Tidén med fru
Thomas von Essen	Lennart Lundh	Otto Torell med fru
Henric Falkenberg	Tor Lundberg	P E Tranquist med fru
Christer Fredholm	Dag Lundmark	Björn Trapp
Sven Fredholm	Nils-Fredrik Löfgren med fru	Lars Törnblom
Nils Frestadius med fru	Didric Maechel	Hans Wachtmeister med fru
Axel Fromell med fru	Bo Magnusson med fru	Anders Wallenberg
Karin Goding	Bengt Manner	Eric Wall
Jonas Gyllenberg	Osmo Murray med fästmö	Lars Erik Wall
Gunnar Göransson med fru	Björn Möller med gäst	Lars Wennerlund
Hasse Hagelby	Fredrik Norberg med fästmö	Anders Wilhelmson med fru
Jan Hallinger	Ingemar Norder	K-G Wirenfelt med fru
Eric W Hanner med fru	Lennart Nordlöf med fru	Gunnar Wällgren med fru
Förste Kurator Hans Hedberg-Thunell	Olof Norrbom	Bror Åkerblom med fru
	Hans Norrman med fru	Dan Öhman
		Lennart Österberg med fru
		1941-års studenter (12 st)

Stockholms Bomullsspinneri- och Väfveri AB

Aktiebolaget
Stobo

Aktiebolaget
A. B. Arex

Det karolinska hjälteidealet

Om Karl XII:s betydelse för ungdomens hjälteidyrkan berättar generalmajor Gustaf Petri, skolans förre inspektör

Det är väl på samma sätt nu som förr att ungdomen vill ha ideal att se upp till, hjälteidyrkan fast med hjältar av de mest skilda slag. En av de pojkar bland mina bekanta som var med och vann i den internordiska frägetävlingen »Vi som vet mest» hade för några år sedan sitt rum tapetserat med bilder av Stålmannen. Nu har han andra idoler men sannolikt har de ändå några egenskaper i släkt med Stålmannens, framför allt hans styrka och oförskräckta mod.

Det är nog främst dessa egenskaper hos Karl XII som gjort att han för många ungdomar framstår som en idealgestalt. Från min egen barnomnibus jag har starkt jag i denna bok var påverkad av Tegnér Axel och Fältskärns berättelser och hur kritiklöst jag ägnade mig åt den hjälteidyrkan som de framkallade. Det märkliga är att, så vitt jag kunnat konstatera, är också nutidens ungdom, trots en i mycket annorlunda inställning till idealen, i förväntningsvärd utsträckning gripen av beundran inför Karl XII:s märkliga personlighet. Denna iakttagelse gäller också, som jag vid flera tillfällen kunnat konstatera, Solbackungdomen.

Men det är inte bara för ungdomen som Karl XII-problemet alltjämt har aktualitet, utan också för stora delar av det svenska folket i övrigt. Ingen personlighet i vår historia har varit föremål för så skilda omdömen. Lidelserfull beundran och onyansegrad kritik har i lika motto förvridit en riktig bild av hans person och hans gärning.

I själva verket har förhållandet varit så under hela den snart 250 år långa tid som förflyttit sedan hans bortgång. Trots att stora Nordiska kriget för Sveriges del slutade i ett svidande nederlag och bragte svåra olyckor över vårt land kom Karl XII:s-gestalten att behålla sitt grepp om samtidens svenskar. Redan vid 1720 års riksdag fattades beslut om skrivandet av konungens historia. Uppdraget anförtroddes efter några år åt kyrkoherden Jöran Nordberg, som under kriget varit konungens fältprost. År 1740 var denne färdig med sitt berömda verk »Konung Karl XII:s historia». Detta är präglat av författarens beundran för sin hjälte, om vilken han vittnar att »hans stora hjärta, hans dräpliga aktioner och hans jämna sinne satte i livstiden ej mindre hela världen i förundran än vänner och ovänner i högaktning och värde». Nordbergs ärenminne över Karl XII och vår korta storhetstid motsvarade helt säkert de känslor som länge behärskade stora delar av vårt folk.

Men det var icke endast i Sverige som Karl XII:s bragdrika historia väckte uppseende och intresse. Redan tidigt uppstod en rik litteratur i flera länder kring hans person. Bland de arbeten som framkom intar Voltaire's »Histoire de Charles XII» en särställning. Den ryktbare författarens beundran för Karl XII:s militära prestationer och sällsynta karaktärsegenskaper samt hans stränga kritik gentemot konungens politiska felgrepp kom att starkt påverka uppfattningen utomlands ända till våra dagar.

Jag har i åtskilliga sammanhang haft anledning att syssla med den karolinska tiden historien. Under 15 år bodde jag på Karlberg, en plats som på ett alldelvis särskilt sätt är förknippad med Karl XII:s minne. I samband med kadetternas undervisning i krigshistoria och krigskonst blev det ofta anledning att återkomma till Karl XII:s militära gärning. Icke minst värdefull var därvid den åskrädningslektion som kunde hållas under vinterövningarna i Storlien i den terräng där Armefelts karoliner avslutade den heroiska perioden i vår historia.

I samband med vissa undersökningar om konungens dödsätt har jag vid flera tillfällen haft anledning att besöka Fredrikshald. Från dessa besök bevarar jag en ovanlig fantasibild av vad som hänt i lopgravnen framför fästningen på kvällen den 30 november 1718.

I den nyss upptagna förbindelsegravens arbetade soldaterna på dess fullbordande. På bröstvärnet i parallell till den 50-tal meter bakom de arbetande soldaterna hade kungen tagit plats med huvudet och en del av överkroppen ovanför krönet. Arbetsplatsen var föremål för kontinuerlig beskjutning med gevär- och kartescheld från fästningen. På grund av de förluster som åstadkommits av denna eld under de två närmast föregående nätterna var soldaterna utsatta för stora psykiska påfrestningar. Karl XII hade sin van trogen funnit det nödvändigt att med exemplets makt stärka sina soldaters mod.

Den häftiga elden hade pågått en god stund och redan krävt offer bland de arbetande soldaterna då konungen plötsligt triffades av en kula i huvudet som ögonblickligen ändrade hans liv. Med visshet vet man att 7 soldater stupade och 14 sårades under aftonens lopp. En kunglig fält Herr som stupar omgiven av sina soldater måste göra ett ontpläntigt intryck på samtid och eftervärld.

I samma mån som mina kunskaper fördjupats, har min inställning till Karl XII:s problem undergått en naturlig utveckling. Min ungdoms okritiska beundran för »Kung Karl den unge hjälte» ersattes efter hand av en mera verklighetstrogen inställning, grundad på de senaste årtiondens intensiva forskningar.

Om jag nu skulle väga mig på en värdesättning av hans egenskaper som människa och konung ville jag sammanfattna den sålunda att på plussidan kvarstår hans personliga mod och rätlinjiga livsstil, hans enastående ledaregenskaper och hans militära mästerskap. Emot dessa förtjänster står hans oförmåga att taga råd och hans bristande sinne för politiska realiteter. Det är hans på detta sätt sammansatta karaktär, gätfull och fascinerande, som aldrig upphör att trollbinda hans landsmän fast de är fullt medvetna om vad han kostade riket. Enligt min uppfattning är det glädjande symptom att också nutidens ungdom kan gripas av beundran inför det karolinska hjälteidealet. Tids nog kommer eftertankens kranka blekhet.

Specialaffär i

Kappor och Dräkter

STOR SORTERING

E. Perssons Kappaaffär AB

Stortorget, Ängelholm

AKTIEBOLAGET

METALL- CENTRALEN

Holländaregatan 12
Stockholm 3
Postbox 3319
Telefon 23 2595 Telex 1474

allt i
metaller

Zodiac

Herrarmbandsur med automatisk uppdragning och kalender från 239:-. Herr- och damarmbandsur från 132:- resp. 148:-. Med centrumsekund och sekundstopp för sekundrätt inställning efter tidssignalen från kr 141:-.
Alla priser är inklusive oms.

Zodiac-uren är byggda med ansvar för ansvar.
Därför har Zodiac valts som leverantör till
schweiziska statens järnvägar. Välkommen in
och se de nya Zodiac-modellerna

Zodiac

finnes hos varje välsorterad
urmakare landet runt

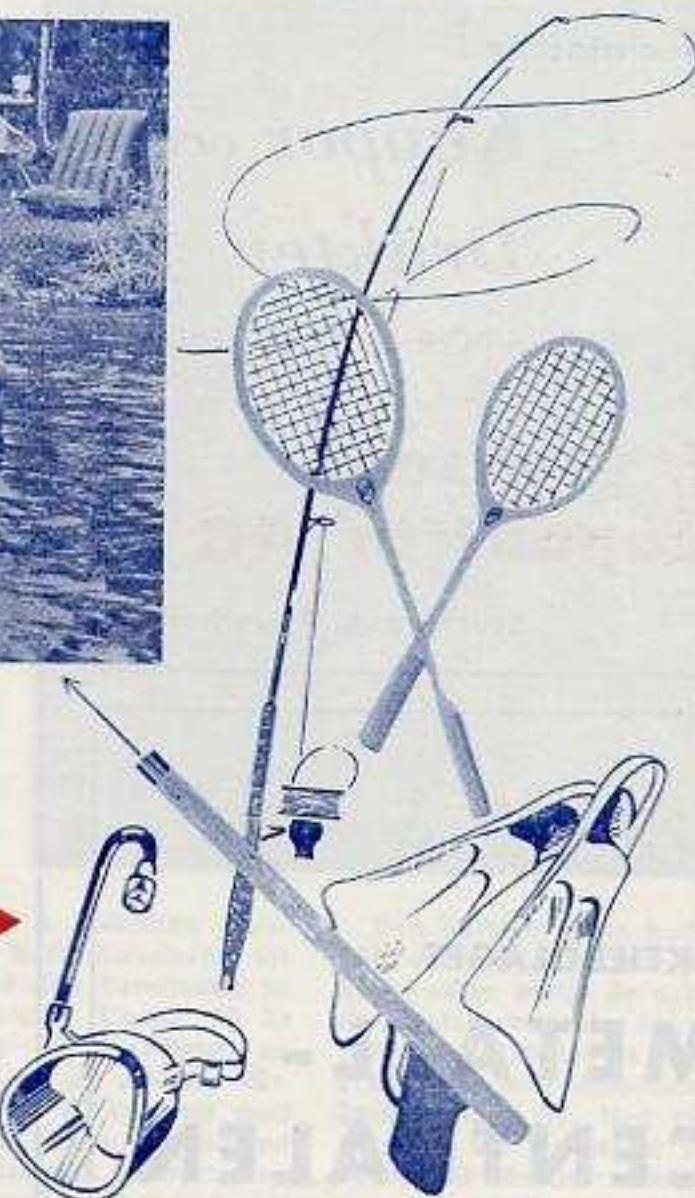

Gunnar Schramm

Fotoet oven visar en gummikanot och olika campingartiklar från METZELER, som också tillverkar uppblåsbara madrasser i alla tänkbara storlekar och prisklasser.

Teknologin i båtarna är SPORTEX-metoden, perlenlinnen, softsilikonmask, akrylstrålning i hullinnet, Badmintonracketer, simar, utvecklat fram. Cyklosöga med växelglasögon, rörmunkigvitt från BAKAKUDA, som också tillverkar dykutrustningar, hörapparater, simlensar och allt annat utrustning för sportaktiviteten. Vära artiklar finns i välkända sport- och järnaffären.

Begär prospekt!

SOLOTHERM AB

Värmlandsgatan 16

GÖTEBORG C

(Undervisningstjänst)

Tel. växel 14 08 28

När det gäller sportartiklar . . .

JOFA
grejor

naturligtvis

JOFA Jonssons Fabriker AB

Gunnar Niss

MALUNG

Widéns *Cykel- & Sportmagasin*

Engros-Försäljning · Minutaffär

Mopeder · Cyklar · Reservdelar
Sportartiklar · Fiskredskap
Skinnkläder · Regnkläder m.m.

SUNNE Telefon 112 15

Begär katalog

PLASTTAPET
EKONOMI-
TAPET

FRÅGA
EFTER
Järpens

DIAMANT *Futura*

LJUSÄKTA
TVÄTTBARA
FUKTTÅLIGA

AKTIEBOLAGET JÄRPENS TAPETFABRIK · ÖREBRO

Skolan som vanligt i Fjällnäs under sportlovet

*Våra rastplatser var alltid
mycket vackra på alla sätt.*

Det var inte utan en viss förväntan man dagen före midvinterlovet packade ryggsäcken till ackompanjemang av smältvattnets droppande mot fönsterblecket. Vi var ett tjugotal grabbar, som tillsammans med den sportigare delen av kollegiet och en anseende mängd bagage tidigt på lördagsmorgonen stuvades in i en buss, destinerad till den härjedalska fjällvärlden. Efter fjorton långa timmars skakande och hoppande, anlände vi något omtumlade, men trots allt vid god vigör till det en hel dag så efterlängtade Fjällnäs med dess varma the och läckra smörgåsar.

Första dagen ägnades helt åt anpassning till de vintriga förhållanden, som på ett överväldigande sätt med sol och ett par minusgrader härskede i en gästvänlig fjällvärld.

Eftersom vi lite till mans hade mer till övers för den alpina delen av skidsporten, var det nog inte så konstigt om endast de som absolut inte kunde undvara soliga fjällvyer på måndagen gick på tur, medan alla fartentusiaster med buss förflyttade sig till Hamrafjällets slalombacke.

Där utspelades, till följd av vår ovana att ha skidor på fötterna ett skådespel, som sällan skäddats. Den dagens oförglömligaste ögonblick var när kollegiets suverän, magister Nilsson, efter en något obalanserad luftförd landade djupt ner i en snödriva. På grund härav tilldelades magis-

tern på kvällen under högtidliga former rovsättarnas högsta utmärkelse, »pinglan», numera symboliserad av en ripstass. Liksom alla andra dagar under denna fjällvecka var även den följande en härlig solskensdag, under vilken alla ur Solbackagruppen i en behaglig medvind och på c:a 900 meters höjd förflyttade sig 1 mil öster ut till Tänndalen där vi hämtades med buss. På onsdagen företogs trots det vackra väderet inga gemensamma arrangemang.

Veckans högsta punkt i flera avseenden nåddes vid begravandet av Storvigeln. Att här i Mellansverige mitt i vintern gå omkring utan något på överkroppen är otänkbart, men i detta snörike kunde vi med bar överkropp bestiga den annars många gånger otillgängliga 1600-metersbjäljen. Även om vi till största delen av vår vecka i fjällen åkt i backar kunde vi inte gärna låta bli att uppsöka den bästa av dem alla, den vid Ramundberget inte långt från Bruksvallarna. Där tillbringade vi vår näst sista dag. Den sista dagen förflöt under stillsamma former med korvgrillning och silver-skideutdelning i dvärgbjörkskogen.

Fjällvistelsen bestod inte enbart av skidåkning utan även av några timmars daglig innevistelse före middagen. Denna tid utfylldes bland annat med vila och bordtennis. Den obligatoriska bordtenniscupen räckade av någon anledning bli

en uppgörelse inom kollegiet. Magister Nilsson tillägnade sig segern genom att i finalen slänt magister Wall.

Omedelbart före varje middag samlades vi i det så kallade dagrummet för »pingelceremoni» och meddelanden, varefter vi avtägade till matsalen för att avnjuta den alltid delikata middagen. Efter måltiden avslutades kvällen i

allmänhet med dans och senare eventuellt en liten supé. De kvällar det inte var officiell dans i restaurangen, anordnades dans för skolungdom i »Vinterpalatsets dagrum».

Trots att det de första dagarna efter lovet kändes lite vemodigt att vara tillbaka i skolan, var det skönt att med förnyade krafter kunna återgå i de gamla gängorna.

Bröderna Wennerlund AB

Borås

Rikstelefon:

Växel Gruppnummer 172 30-43

Vävnader · Manufaktur

Linne och korta varor engros

**Egna fabriker för dam-, herr-
och barnkonfektion**

Hermeliner bland kattorna

Den som intet ont anande gätt förbi LIV:s klassrum någon vacker dag, har säkert inte kunnat undgå att lägga märke till att fem pigga flickansikten stuckit upp bland de manliga. Kanske har han eller hon tittat till ordentligt och undrat om de verkligen befann sig på Solbacka, Sveriges största internat för GOS-SAR. Ofta har det hänt att man sett någon enstaka nymf bland alla glada gossar, men FEM. I all hast verkställdes en liten utfrågning av dem en dag på skolan. Plåtografen var framme med sin apparat också. Här kommer resultatet.

Sara Carlsson är den tredje som hängt med alla 8 åren. Hon är mycket förtjust i historia och teckning. Om de historiska studierna i Uppsala, som hon planerat, skall ta överhand över planerna på konstfack, är ännu oviss. Kanske en kombination av båda. Två systrar har Sara, som tidigare tagit studenten på skolan.

Margaretha Corell, dotter till kyrkoherde Corell, har gått på skolan i åtta år. Då hennes far är kyrkoherde i Gryt, har hon sitt hem i prästgården. Alltså inte så långt hem. Hon tänker fortsätta sin edukation i Uppsala, där hon har en bror. Kanske tänker hon ägna sig åt något av favoritämnen engelska eller historia.

Christina von Eckermann kom till skolan på värtermitten 1959. Hon tänker ägna sig åt favoriterna språk och litteraturhistoria i den sydliga härdomsmetropolen Lund.

Catherine von Heidenstam, är inte riktigt säker på vad det skall bli efter studenten, men troligt är en utlandsresa. Hon har gått på skolan i två år, och tycker att språken är roligast.

Alice Andersson har också gått 8 år på Solbacka. Hon tänker eventuellt försöka sig på hushållsskola. Tycker bäst om teckning, vilket framgått av teckningar i detta blads tidigare publikationer.

Nu återstår väl bara att önska de unga damerna lycka till på den framtida banan, vare sig de nu läser i Lund eller i Uppsala.

Bröderna Fantasticos i aktion

Julspexet en succé

Efter att i några år legat nere, togs förra terminen, glädjande nog Julspexet åter upp, denna gång med Kjell Hedberg, LIII, som den ledande kraften. Föreställningen kördes i två omgångar, första kvällen för realskolan och andra för gymnasiet. Förarbetet och repetitionerna var mycket krävande men också roliga. Kulisserna målades, mycket skickligt, av Pierre Weekman, RIII. Dagarna innan premiären blev mycket hektiska med generalrepetitionen kvällen innan som topp. Emellertid ordnade sig det hela som det skulle och så var allt klart för premiären. Denna spelades som sagt för realskolan, men jag föredrar i stället att berätta om den andra föreställningen, dels för att det då tillkom några inslag, som av olika anledningar inte medtogs på premiären, och dels för att den andra föreställningen besögs av ett flertal hirare och husmödrar.

Redan från början rådde en hög stämning i skolans aula, vilken inte försämrades då confrensier von Essen trädde fram och presenterade programmet. Första humoresken utspann sig bakom slutet ridå, men rösten från lektor Åkerblom (Pierre Weekman), som förkunnade att »det sekska va tyscht i korridoren» och »ven i h-e har schöndrat dag-

ronnet», rückte för att applåderna skulle braka lös. Andra sketchen, som föreställde tre sömniga elever (Sundström, RIII, Swanberg, LIII, och Luderowski, RI) mottogs också med höga bifallsrop. Orkestern, vilken bestod av Leif Hüttner (trummor), Bo Stensson (piano), och Göran Holmberg (fiol), ackompanjerade finfint hela tiden och bidrog viisentligt till att höja stämningen, och en eloge för sitt arbete bör också rida halare Hans Hedberg-Timell, skolans kurator, ha. Ett populärt inslag var bröderna Fantasticos (Arne Andersson och Nils Luderowskis) uppvistning med gymnastik av den högre skolan. Kulmen nåddes när Arne Andersson utan annan hjälp än Luderowskis armar balanserade på en stege minst tre decimeter över golvet. Sedan följde en mängd parodier på kollegemedlemmar. Basen för Julspexet, Kjell Hedberg, hade många roller. Föreställningen avslutades så med att alla medverkande skuttade omkring på scenen sjungande: »Nu går vi här och väntar på att vi ska åka hem». Hela publiken föll in och under öronbedövande jubel gick ridån ned. Efteråt var alla ensa om att Julspexet även nästa år måste komma till stånd.

Erik Widén.

Solbackas fotoklubb hade ordnat med fin utställning av tävlingsbilder till Solbackadagen.

Eleganta

och

trevliga

skor

till

förmånliga

priser

hos

SALAMANDER

F H

Snabbt och bekvämt

åker Ni med

TAXI

Telefon 0158/400 55
STJÄRNHOF

BLOMMOR ARET OM

köpes och förmedlas hos

WESTERBERGS

Telefon 0158 400 56 STJÄRNHOF
Medlem av Blomsterförmedlingen

*Skinn och
skomaterial*

A.F. Tönnies' Agenturer

Tel. 255 95

OREBRO

Tel. 255 95

AFFE TÖNNIES

Moderna mammor väljer

PAULISTRÖMS

MJUKBLÖJA

- ANTISEPTISK
- ÖVERLÄGSET MJUK
- SKAVFRIA KANTER

- HÖGABSORBERANDE
- FINNS ÄVEN I RULLE

Pauliströms

Karlaplan 8, Stockholm Ö

Cellstoff-artiklar för modern babyvård

*Inte
bara
ett ur!*

Rolex Oyster Perpetual är något mer än bara ett ur. Det är ett under av exakthet, det tål den mest hårdhänta behandling. Rolex visar tiden - på sekunden rätt - på havets botten eller på toppen av de högsta berg. Rolex kronometerur har genomgått testning vid schweiziska statens institut för urkontroll.

ROLEX

AB SVENSKA URDEPOTEN

Stockholm - Göteborg - Malmö - Helsingborg - Trelleborg

Allt i livsmedel

Leverantör till SOLBACKA Läroverk

G. Hallgrens Livsmedels AB
ESKILSTUNA

Till Er tjänst

→ **SNABBKÖP**

Nyforsgatan 29 Tel. 305 68, 322 30
Carlavägen 19 Tel. 301 29, 390 89

Vid behov av

BUSSAR

för alla slags körningar

GEORG CARLSSONS Omnibusstrafik

NYKÖPING Telefon 0155/103 42

Vi rekommendera

HOTELL
NYGÅRD

av Södermanland

Fullständiga rättigheter

Källarmästare
NILS RASMUSSON

Telefon 123 40 växel

FLEN

METALLGJUTERI

**BRÖDERNA
SÖDERBERG**

TEL. växel 375 40 ESKILSTUNA

• **METALLFABRIK**

Carl-Erik Söderberg

Studenten i rusk

I år var det av dramatiserat. Resultat: stort manfall och dubbel dramatik. Det var ingen riktig studentstämning. De gamla hederliga traditionerna druknade i skolöverstyrelsens misslyckade försök att omdana studentexamen. Det hade t.o.m. solen insett, ty den höll sig konstant borta. Regnet föll sakta. Kanske var det någon som grät över detta nya system. Begripligt!

Förhören pågick i två dagar, vilket sikkert resulterade i två sömnlösa nätter hos många, i stället för en. Två förhör första dagen och två andra. Sedan släpptes samtliga ut på en gång. Det är naturligtvis skönt att ha det hela överstökat på sammanlagt en dag, men eck sådant kaos det blev. Enligt traditionen skall nybakad bäras till Kaxis, därefter, då traditionella ceremonier överstöks, skall student bäras till sitt rum. I år gick de själva. På min tid en fullkomligt otänkbar sak. Nej, fram för den gamla hederliga ordningen som fungerat i så många år tidigare. Varför duger inte den längre?

Man hade hållits i en otrolig spänning ända tills eleverna drog sig in i skolhuskorridoren. Då visste man redan att de hade klarat sig. Således sjönk genast den stämning som rätteleggen borde rått om varken elev, lärare eller föräldrar visste något. Det tog lite tid innan de kom ut. Istället för undran och spänning och lite ångslan över att det tog sådan tid, märktes en tydlig irritation och kyla.

Men lite rosor också. De pigga små gossarna som, gömda bakom sina instrument, bildade orkester, gjorde sitt bästa för att hänga med i de nybakades glädjejettningar. Den långa kedjan hade extra mycket folk att kasta, men den höll ut till det bittra slutet ändå. Bra! Kaffet i matsalen hade denna gång arrangerats före, då pojkarna kom ut så sent. Det var kanske det bästa. Annars hade inte folk hunnit hem till TV:n.

SAGE,

På årets studentdag var bilparken större än den normalt brukar vara på solbackadagen.

Deltagare i jubileumsmiddagen var fr.v.: Arthur Wahlstedt, Jan Bonde, Nils Städener, Gustaf Pichl, Bengt Hultmark, Otto Bergström, Gösta Löberg, Göran Berthner, Lars Sandring, Curt Thulin, Harry Berger, Mats Jernmark och Sven R:son Lindquist.

Student- jubileum

Solbacka-studenterna av årgång 1941 firade den 27 maj 20-årsdagen av sin studentexamen med en gemensam middag på restaurang Anglais festvåning i Stockholm. Till middagen hade inbjudits Nils Städener, tidigare klassens pater, och adjunkt Harry Berger från Solbacka. Stämningen vid middagen och det efterföljande samkvämet var om möjligt högre än för 20 år sedan och glädjen att återses och återknyta kontakten med varandra gick inte att ta miste på. På söndagen deltog övervägande delen av jubileumsårgången i firandet av skolans 60-årsjubileum och fick då tillfälle konstatera skolans kraftiga expansion under de gångna åren.

Som ledare för den kulturhistoriska — kvartärgeologiska expeditionen till Spetsbergen i juli 1960 fungerade gamle välvända solbackagossen och docenten i nordisk och jämförande fornkunskap, Hans Christiansson. Han ger oss här några glimtar från det tillsyns händelscrica och spänningsmältade förelaget.

Detaljer från gamla ryska hyddor och kors, vid N. Russöya, Muchisonfjorden.

HANS CHRISTIANSSON

På kulturhistoriska utgrävningar i Spetsbergen

Så LOCKADE ishavet igen — alla de ännu otydda arkeologiska gatorna i norr. Dem som jag inte fick svar på 1955. Nu var runstenarna lagda på hylan och doktorshatten var saluterad. Alltså var det bara att börja organisera en ny expedition till Spetsbergen med sikte på 1960. Den första expeditionen hade lägt rum 1955 och den har jag ju berättat litet om både på Solbacka och i Solbackatidningen. Egentligen skulle jag ha farit upp redan 1958, men då kom asiaten och satte stopp för allt framträgande mot norr.

1960 var det litet lättare än 1955 att få folk med på noterna. Man hade börjat förstå, att det kanske ändå låg något bakom de tokiga tankar jag räkade kläcka någon gång för tio år sedan om att man skulle kunna göra arkeologi på Spetsbergen. Tiden går fort. För tio år sedan ansågs att Spetsbergen låg helt täckt av is mycket långt fram i tiden och att hitta stenålder där skulle vara definitivt omöjligt. Nu vet man bl. a. tack vare C-14 dateringar, att Spetsbergen varit relativt isfritt åtminstone under de sista åtta till tio årtusendena. Dessutom har man funnit stenåldersplatser på Grönland på platser som ligger ännu ogästväligare och nordligare till än Spetsbergen.

De stora fångststationerna från 1600- och 1700-talen som jag gissade skulle ge mycket rikt utbyte, om de började undersökas, ansågs av sakkunskapen vara alldeles för unga för att ge något av arkeologiskt eller kulturhistoriskt värde.

Russekeilastationen.

De var bara trehundra år eller inte ens det. Vad var det för idé att utrusta expeditioner för att gräva fram sánt, som en tidning i Norge skrev på sin ledarspalt när vi kom hem 1955. Sedan dess har 300-åriga Wasa kommit på tapeten och det har alltmer visat sig, att vi vet så oändligt litet om europeiskt vardagsliv såsom det levdes av gemene man för bara några hundra år sedan. Nu häller det äntligen på att växa fram något, som man kanske skulle kunna kalla historisk arkeologi, där det med arkeologiska metoder gäller att lista ut, hur vardagsmänniskan hade det för några hundra år sedan. Något som man knappast brytt sig om tidigare. Det var mest kyrkor och slott och städer man hade intresse för.

Ja, allt det där gjorde som sagt att det gick betydligt lättare den här gången att få ihop till en expedition. Men nu skall ingen tro, att det därför bara är att sitta och hava in pengar och utrustning till en stor ishavsexpedition, även om man har allmän »good will». Man blir glad, när man möter positiv förståelse. Jag tänker här på bl. a. prof. Hans W:son Ahlmann och prof. Gösta Liljequist, som på olika sätt ingripit i för expeditionens tillblivelse kritiska ögonblick. Nog prisade jag rektor Folke Goding mången gång, när jag kröp ner i en varm härlig sovsäck eller såg två orangefärgade tält huks sig i blåsten. Ja, det från 1955 häller ännu trots alla stormar. »Solbackapojkar och Solbackagrejer står pall i alla väders upplyste jag mitt tält om och fröstad mig själv med när vi båda höll på att säcka ihop i stormarnas år 1955. 1960 var det ingen fara med sönderblåsta tält. Ishavet visade sig från sin soiskensida, när vi i slutet av juli kom dit upp för att fortsätta våra undersökningar, och en stor fin barack fick vi använda som huvudstation. Den stod vid Isfjord Radiostation. Där fanns tvåmanskabiner, kök, förrådsrum, matsal och för expeditionsledaren kontor och sovrum.

Varken stenålder eller vikingatid hade vi hittat 1955 och inte gjorde vi det 1960 heller. Men det kommer, där om råder knappast tvivel...

Nog fanns det arbete där uppe i alla fall. Sedan 1955 låg den stora ryska fångstationen Russekeila halvutgrävd med många intressanta problem, som borde lösas med spaden i hand. Där fanns också många spännande saker, som hör till kvartärgeo-

login men som med fördel kunde kopplas ihop med en arkeologisk expedition. Det var en verklig internationell skara, som arbetade vid Russekeila 1960. Där fanns representanter för alla nordiska länderna utom Island och dessutom från Tyskland och Holland. Tyvärr strejkade i sista stund engelsmannen, som skulle med. Även de olika vetenskapsgrenarna blev väl företrädda: Arkeologi, etnologi, medicin, kvartärgeologi och -filmning.

Jag var nog litet undrande, hur det hela skulle gå, då jag faktiskt inte kände närmare till någon av dem, som följde mig mot norr. Men det visade sig, att alla hade den verkliga fightandan. Jag hade haft tur. Snabbt svetsades vi samman genom alla om-, i., ur- och pålastningar. Inte mindre än sexton gånger omlastades vår nära två ton tunga utrustning från det den lämnade Uppsala i början av juli tills den återkom i början av oktober. Vid nästan alla omlastningar norr om Narvik fick vi själva tjänstgöra som både schäare och vinschar. Och som vanligt går allt snabbt där uppe i norr med plötsliga omkastningar som kommer in och störtar ens snyggt uppgjorda planer över ända.

Det började redan i Tromsö, där vi ett par timmar före avgården fick veta, att Spetsbergsbåten skulle gå från Hammerfest och inte från Tromsö som det var sagt. Allt fick hivas ombord på ordinarie båtlägenhet till Hammerfest. Jag undrade hur mina män skulle reagera, när redan första dagen allt blev omkastat. Jo, det gick bra. De tog i som om de inte varit annat än samsegelade ishavsgästar hela sitt liv. Då begrep jag, att vi skulle lyckas med de uppgifter vi hade föresatt oss att klara under Spetsbergssommaren 1960, och något besvär med att hålla disciplin skulle det inte bli.

Tretton man var vi som steg ombord i Hammerfest på Inger V för vidare befordran till Spetsbergen. Nog borde vi ha betytt olycka, men alla kom lyckligt hem, även om våra vägar gick åt olika håll, sedan vi efter ytterligare sju omlastningar kommit i land på Isfjord Radiostation vid Isfjordens mynning. I den här trettonmannaskaran var inte mindre än tre grupper inbakade. Huvudgruppen, som under min ledning skulle gräva vid Russekeila och så en grupp från Abo Akademi under professor Tenggrens ledning. Tenggren var med 1955 och hade haft

en mindre expedition 1958, så han kände landet väl. Nu skulle han gräva en rysk fångststation nägra mil norr om Russekeila. Men den som kände Spetsbergen bäst av alla var Torleif Markusen, vattenverksman från Tromsö, legendarisk i Ishavet för sina djärva motorbåtsfärder och sina lyckade desarmeringar av minor. Legendarisk i Nord-Norge för sina äventyr under kriget och sina dykarbragder under senare år, 1955 lyckades jag få honom till »käntmann». Sedan har vänskapen oss emellan varat, fast han berättat för mig, att första gången vi träffades tänkte han: »Hur f-n skall jag stå nt en enda dag med den där dj-la svensken». I år skulle jag ha ansvaret själv för dem som druknade, hade Markusen deklarerat, för i år skulle han ut med filmmannen från Texas, Mr. A. D. Stenger, och fänga isbjörn med lasso. Mr. Stenger hade nämligen den lilla hobbyn att han skulle fänga all världens storvilt med lasso. I Ishavet hade han tur. Han lyckades t. o. m. få en stor isbjörnsgubbe att bogsera deras lilla motorbåt. Underligt nog kom bågge åter till Tromsö fram på höstkantern. Fast Markusen undrade nog ibland hur det skulle gå, då Stenger hade en otrevlig vana att få sina skott att brinna av när han satt och pysslade med bössan inne i tältet. »Men som tur var, hade han ofta bösspigan riktad åt annat håll än där jag fanns», sade Markusen, »men det blev litet dragit med alla halen i tältduken».

Nog lyste det i ögonen på mina män av lust att få följa med mot isbjörnsäventyren, när Markusen och Stenger skildes från oss. Men nog fick de som var kvar vid Russekeila uppleva en del som inte är direkt vardagsmat, eller som en av expeditionsmedlemmarna uttryckte sig, när vi i Tromsö tog adjö av varandra »sommaren 1960 blev inte smäskit den hellers». Det var nog det bästa beröm jag kunde få. Ja, vi fick faktiskt vara med om en hel del: skjuta vitval och säl, köra handspann, klättra på glaciärer och för fågelülskarna, studera det oerhört rika fågellivet. Dessutom fick vi dricka vodka hos ryske konsuln i Barentsburg och boda bastu med Larsens konjak på steaterna i stället för vatten. Vi fick vara med och se vår lilla motorbåt slukas av en jättevåg, när den hängde på släp efter en rysk högsjöbogserare. Som tur var fanns ingen människa ombord på motorbåten och av all vår dyrbara instrumentutrustning, som

fanns där, blev ett par kikare litet vattenskadade bara. Överhuvud hade vi en otrolig tur med allt denna sommar. Vädret var strålande, kanske en veckas stormväder sammanlagt och bara några dagar med snöstorm. Läkaren behövde aldrig träda i funktion för några svårare skador eller sjukdomar, ingen greps av hemlängtan eller lappsjuka, som man trots allt kan få ansatser till där uppe, fast man är där bara några korta sommarmånader.

Men så, det väsentliga, arbetet. Ja, inte är det skärgårdssommarnöje att jobba på Spetsbergen. Hårt fick vi slita, många gånger mycket hårt. Att försiktigt blottlägga ben för ben på ett tjugotal skelett i isande blåst och så sitta och teckna dem, när papper och penna är definitivt osams i blötväder och kuling. Eller detta att borra igenom ett torvmosselager, som ligger djupfryst. Sedan hur länge? Det vet vi inte ännu, men det var en av de många frågor vi skulle ha besvarade. Ser man dessutom några med ork och viljestyrka att på den knappt tillmätta fritiden, d. v. s. i den ljusa sommarnatten, som inte är någon natt utan en solskensdag, ägna sig åt att märka fåglar, ja, då vet man att vetenskapslidelsen finns i expeditionsgänget. Den lidelsen behöver man i rikt mått, om man skall klara av och framför allt trivas på en ishavsexpedition. A och O är att inte tappa sugen, när det stora äventyret blivit ett rutinjobb som vilket annat jobb som helst.

Ja, tack vare den utmärkt goda lagandan i expeditionen och den upprätta villjan att åstadkomma något som gav resultat, så blev hela företaget verkligt lyckat, trots att vi inte hittade stenålder eller vikingar. Vad beträffar arbetet på Russekeila så fick vi fortsätta att gräva ut den stora avfallshögen, som låg på brinken mot havet. Mängder av spänande saker fick vi fram. Grejor, som legat djupfrysta i omkring 200 år. Men kallt var det och verkligt djupfryst. Vi töade upp marken med hjälp av Sieverts utmärkta blåslampor, men vi kom trots detta inte djupare en sjuttio cm på sju veckor!

Så var det gravfältet. Här grävde expeditionsläkaren och hans assistent ut inte mindre än tjugo skelett. Hela fångsexpeditionen tycks ha dött i skörbjugg. Och nu har hela skelettmaterialen förts ned till Göteborg, där läkare och tandläkare skall undersöka allt som överhuvud går att få fram om dessa fångstmäns

Gunilla och Ake Hallner med Jesper.

WS ON ☆

FJÄLLNÄS

SOL, SNÖ, FJALL, utomordentlig mat — det säljer Ake och Gunilla Hallner i stora lass.

Och de har en särklassig butik att sälja varorna från: Fjällnäs högfjällshotell längst uppåt norska gränsen i Härjedalen. Hotellet ligger högst av alla högfjällshotell i landet, slår ut Åre, Storlien och andra begivenheter med ett par hundra meter, 800 meter över havet, kan Ake Hallner annonsera med.

Fjällnäs har blivit populärt bland solbackapojkarna av yngre generationer på senare år. Ake Hallner gick på Solbacka för

ett par årtionden sedan, och sedan ett par år går Solbackas fjällfärder numera stadigt till Fjällnässolen — det finns statistiskt på att solen finns mer i Fjällnäs än på de flesta andra håll.

Ake gick ut från Solbacka i början av 30-talet. Han tillhör en av de äldsta krögarssläkterna i landet. Men han startade inte genast i näringen. Först var han flygare, kom till Royal Air Force i England, men hann

inte bli engelsk medborgare innan kriget bröt ut 1939.

Ake berättar:

— Jag kom till svenska flygvapnet och flög en stor del av kriget i gränsbevakningen mot det tyskokupera-de Norge. Under dessa flygningar såg jag ofta Fjällnäs. Det var däruppe jag fick idén att försöka driva högfjällshotellet.

Trägen vinner — 1946, när kriget slutat och Ake Hallner

älde, sjukdomar och kroppsbyggnad m. m. Det var småväxta karlar utom en stor, lång och kraftig individ. Trots allt var det väl han, som var ledare för det övervintrande ryska fängstlag, som någon gång i 1700-talets sista decennier mötte sitt öde här uppe i mörker och köld. De sista överlevande tycks ha varit så utmattade, att de inte en gång orkat begrava sina döda kamrater ordentligt. Det var faktiskt makabert att se skelettens förvrindna ställningar.

Allt det vi grävt fram av redskap, kläder, fängstdon, spel, matkärl o. s. v. förvaras i Tromsö nybyggda museum. Att det är ett verkligt unikt material vi fått tag i bevisas

bäst av att man ej ens i Ryssland har något liknande, så här som på en rysk fängstplats från 1500-talet från Taimyr. Från rysk sida är man också mycket intresserad och vid ett besök jag gjorde på Ishavsinstitutet i Leningrad lovade man hjälpa oss med tolkningen av redskap och inskrifter. Chefen där är den ryske ishavshistorikern prof. Rjelov, som bl. a. speciellt är intresserad av att forska efter Nordenskjöldsbrev i Ryssland.

Så var det kvartärgeologernas arbete. En har tagit pollenprov, som skall ge oss en bild av utvecklingen av Spetsbergens flora, och en har gått igenom den nuvarande växtligheten i trakten

kring Russekila och sluttningen har expeditionens »fågel-skädare» märkt närmare eftuhundra fåglar och det lär vara det största antal som någon expedition klarat. Så nog hade jag tur med att få utmärkta medhjälpare och det är ändå det viktigaste, när man skall ut på expedition vare sig den går mot norr eller söder.

Mycket återstår att undersöka där uppe i norr. Men nu skall det hemförda materialet bearbetas. Sedan blir det väl en ny expedition, som skall leta stenålder och vikingatid där uppe på Svalbard och som skall gräva ut den gamla holländska fängsstaden Smeerenburg, som blomstrade några årtionden i

blev civil igen, öppnade han högfjällshotellet. Det har traditioner, den fina, höga luften gjorde att det i äldre tider var sanatorieort av gamla kartor att döma.

Framtidsprojekt? Jo, hotellet ska växa ut så småningom, den stora, gamla huvudbyggnaden, Vinterpalatset kallas, med jättestora glasverandor, skall ersättas av en modern byggnad. Och nu projekteras också en jättelift. Den planeras gå från sjön (ut över vilken matsalsbyggnaden är byggd) ett par hundra meter upp på Bolagskammen. Därmed skulle Fjällnäs få en av landets finaste och mest lättåtkomliga utförslöper för slalomåkare och även andra som tar sig fram på enklare sätt i snön.

Slutet av mars och omkring påsk är högsäsong. Ake Hallner förstår det — liksom många andra fjällmänniskor — inte riktigt:

— Visst är det fint för det mesta då. Men faktum är att väderleksmässigt är februari och april säkrare månader. Här har vi snö långt fram på våren, på grund av det höga läget längre än andra jämförbara fjällområden. Men med det ökade fjällintresse svenska folket visar kommer säsongerna troligen att bli längre, vilket inte bara hotellvärdarna utan också turisterna har glädje av.

Fjällvärdsjobbet är inget latmansgöra, i synnerhet på en så stor anläggning som Fjällnäs. Men Ake har god hjälp i fru Gunilla, söt och perfekt värdinna. Tillsammans med pojkkarna Jesper, Jonas och Mikael bor de större delen av året i ett 1800-talstorp intill matsalsbyggnaden. Och på somrarna drar de till Klippan vid Helsingborg. För Skåne är inte fy skam det heller.

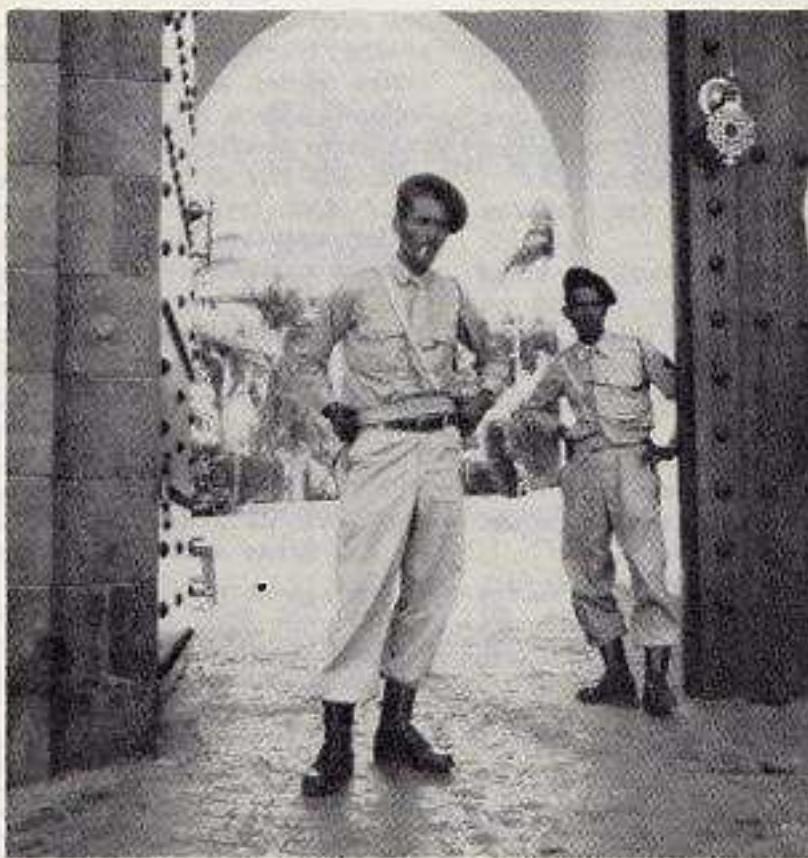
★

början av 1600-talet. Men som sagt allt det vi hemfört från Russekila måste nu få sin vetenskapliga beskrivning och fynden sättas in i sitt historiska sammanhang, eljest blir ju hela undersökningen av Russekila meningslös. Till detta arbete behövs pengar likaväl som till att göra expeditioner. År det någon av Solbackatidningens läsare, som vill satsa något på denna fascinerande gren av ishavskonsten, så finns det plats för mecenatskap. Hela bearbetningsprogrammet ligger f. n. nere på grund av penningbrist. Det är inte några stora summor som behövs, men det kanske säger något, att vi inte ens har all film kopierad, som vi tog där uppe.

På rundtur i Orienten

Solbackatidningens red. gjorde för ett tag sedan en liten rundtur i Orienten, med den svenska lastbåten »Vegaland». Fartyget är på cirka 6000 ton och tillhör Svenska Orient Linien. Här kommer några små glimtar från strandhuggen vi gjorde utmed Afrika-kusterna.

En ganska vanlig syn på vägarna i Afrika. Mycket ofta leder åsnorna kamelkaravaner på fyra fem kameler. De är alltid ohyggligt lastade. Kamelerna bits, därför bär de munskydd, som framgår av bilden.

»Fotografering av den marockanska kungens sommarpalats i Casablanca är strängligen förbjudet. Ger ni mig cigarretter? Näja, låt gå! En bild får ni ta!»

Kapten, undertecknad och maskinchefen på besök i ett grekiskt hem.

Det är enligt muhammedanismen förbjudet att fotografera levande väsen. Därför var det med största svårighet jag lyckades ta dessa två beslöjade kvinnor och den sagolikt söta lilla ungen. Bilden är tagen på en av Casablancas största gator, som går utmed kusten.

Utsikten från gatan på bilden ovan utgör den verkliga kontrasten. Här lögner sig bikiniprydda fransykor med lyxiga fransmän i de å badplatserna befintliga barerna, (t. h.) Det förekommer att de badar och solar sig också. Liggstolarna som ser något mystiska ut, är faktiskt riktigt sköna.

Gibraltar är en underbar upplevelse. När det börjar skymma, antar klippön en blåaktig färg, som flyter ihop med det knallblå Medelhavet. En oförglömt vacker syn.

Malta tjänstgör som bas för den engelska medelhavstotten. Här några av de större fartygen i den för övrigt pittoreska hamnen.

HÅKAN BERGSTROM: ☆

Från krita till Alfvén

Det skulle bli sångprov redan andra dagen sedan jag kommit till Solbacka. Hittills hade alla sånglektioner i livet varit dödtråkiga, och när ryktet sade att icke-sångare slapp, prövade jag det gamla knepet med krita, fann det synnerligen resultatlöst och gick i stället upp till provet och sjöng medvetet falskt. Söderström, sångläraren, tittade på mig en stund innan jag fick gå.

Men jag ångrade mig djupt efteråt. Det visade sig att sånglektionerna bestod i repetitioner i manskörssång, att man fick »uppträda» då och då, bl. a. i mänsken under värbalskvällen, och att singarna tillhörde de trevligaste pojkarna. Nästa år sjöng jag så gott jag kunde och lyckades komma med. Hans Norrman var Sångarförbundets ordförande, synnerligen aktiv, nästan demonisk och mycket populär. Vi framträdde vid ett flertal tillfällen, bl. a. fick vi förstärka Gryts manskör den 6:e november i kyrkan. Detta samarbete lyckades jag återupptaga ett par år senare när jag blivit ordförande. Men den gången förstärkte de oss, ty Gryts manskör hade egentligen då blivit upplöst. Eidsjälen Kindblad i Stjärnhov ordnade efter programmetts genomförande i kyrkan en gemensam och genomtrevlig fest i den nyuppförda forngården. Detta att någon gång få byta miljö och träffa nya männskor hade stor betydelse för oss.

Men vi skulle ge oss in på ohjälpligt värre saker. Till den traditionella Luciarevyn beslöt vi att inöva några amerikanska operettmelodier. Jag tar på mig hela ansvaret för det fatala. För det första var vi endast vana vid sekelskiftets manskörsmusik och inte denna totalt främmande ackordkonstiga körlitteratur, och för det andra var arrangementen som sådana för svåra för oss. Men vi kämpade med glatt mod på — till en början, sedan brast det ut: det protesterades, diskuterades, hotades och bönfölls, ibland var det hela ett enda skratt, ibland uteblev flera från repetitionerna. Men varför ge upp? Vi fortsatte trots allt. När framförandet kom, var det taek vare Hans Wilhelmsons

goda egenskaper som dirigent som man i alla fall kunde urskilja de olika melodierna.

Någon timme innan Luciafesten på Mässen ett par dagar senare upptäckte vi, att vi också enligt traditionen, skulle sjunga »Stilla Natt» och »O Du Saliga». På grund av slitet med de amerikanska operettmelodierna hade vi glömt bort att repetera. I all hast samlades kören på Kaxis, anslan var läst. Vi tog ton efter Ulf Engzells gamla gitarr, vilken som vanligt var ständigt förtillat. Detta märktes bl. a. på det sätt som »Guggus» Forsell tog låga e, vilket alltid väckte hejdlös munterhet bland körmedlemmarna. På Luciafesten ställdes »de nya» i främsta ledet och vi gamla stod bakom och sjöng i deras öron. Så fort vi slutat rusade rektor Goding fram till oss, skakade hand:

— Utmärkt! Bra! Pojkar, så skall det luta!
— Ja, men vi har...
— Va?
— Vi har inte hunnit repetera...
— Se, man måste alltid repetera.
— Nu hoppa vi inte...
— Bravo pojkar!

*

Jag har haft stor nytta och glädje av sången på Solbacka. När jag kom till Uppsala anmälde jag mig till prov i O.D. Man fordrar där bl. a. några års körvana, vilket jag tyckte, att jag hade. Numera är jag dock fullt övertygad om, att jag klarade sångproven på grund av en kraftig förkylning, som i sig delade alla verkliga musikaliska brister, och att jag kom igenom kamratprovet på grund av att jag var ny i staden och totalt okänd. Men utan den fina grunden från Solbacka hade inget gått.

Arbetet i O.D. är mycket krävande men också mycket givande. Underbar var resan till Island, denna sagoö, som reser sig ur havet, vit, grön och vinröd, totalt trädlös, med mäntskapsliknande lavafällt och varma källor i de mest befängda färger. Isländningen bygger allt i cement, ställer upp telefonkatalogen efter förnamn, tycker att någon annan än Laxness kunde ha fått Nobelpriset, driver kooperativt allt som tänkas kan och äls-

kar manskörssång i den gamla stilten. Vi kom inte överens förrän vid den sista konsernen.

Hemfärden företogs över Färöarna och Norge. Det rådde full storm på Atlanten, och vi var bara nio som åt av maten. När vi kom till Bergen fick vi rusa direkt från båten till konserten. Den blev en hemsk upplevelse: som vanligt gungade vår gudabenädade nye dirigent Eric Ericson, men inte bara han utan även publiken, ja hela salongen. Vi stackars basar på våra höga pallar hade det värst. Pinan var stor och det konstnärliga resultatet litet.

Men vi rehabiliterade oss på en tysklandsturné några år senare. Antligen hade Eric Ericson fått oss på det konstnärliga plan som han önskade. Recensionerna var övervällande, salongerna fullsatte, applåderna enorma och biseringarna och extranumren för många. Jag tror att ingen konsert varade under 2½ timme! Vi hade en konsert och en lång bussresa varje dag utom en, och dessutom några krävande radioinspelningar, allt under nära tre veckors tid.

Detta konditionsprov slogs först i fjol under endast en veckas turné i Finland. Finländarnas otroliga gästfrihet övergår allt annat jag upplevt i den världen. Vi kom hem bleka och tärda men lyckliga. En av våra värderar hade varit ambassadör Engzell, gammal Solbackainspektör.

Det har förunnats mig att under sammanlagt nära 40 konserter med O.D. få sjunga

under både Hugo Alfvén och Eric Ericson. Genom rakt motsatt teknik uppnåde de samma höga konstnärliga nivå. Eric Ericson är mycket försynt, nästan blyg; hans repetitioner är många och krävande, hans dirigering utarbetad i minsta detalj, vilket allt sedan får forma en helhet. Hugo Alfvén var väl medveten om sitt rykte och sin begåvning, det nästan gränsade till självgodhet; han arbetade redan från början efter de stora linjerna, dirigrade med ytterst små medel, han höll sin kör i ett fast grepp med en vass och inträngande fältberreblick. När han någon gång använde sig av de stora gesterna var det mycket för att visuellt påverka publiken. Låt mig till sist återge en av Alfvéns många instruktioner till sin kör sista gången han dirigeringe: »Jag har tre sätt att slå av sluttonen. Det första är att jag slår av sluttonen med ett vanligt orkesteravslag. Då blir det tyst! Det andra sättet är att jag håller upp armen och sedan kniper ihop pekfingret och tummen. Då blir det tusan i mig tyst! Det tredje är att jag håller upp armen och sedan öppnar munnen och slår ihop den som ett par gamla galoscher. Happ! Då blir det sju tusan i mig tyst! De två sista sätten ser inte publiken. De kommer sedan fram och frågar mig hur jag kan få tyst på kören så där på en gång, och då svarar jag: det är väl deras ensak och inte min!»

Men för mig började det med krita.

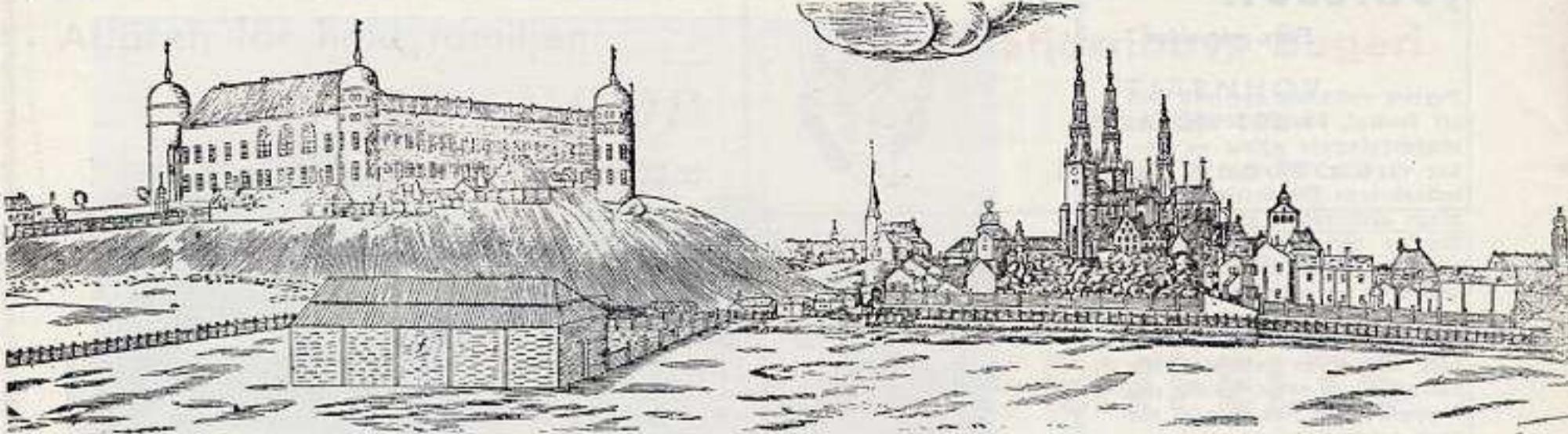
Språkintresserade!

I Grekland är skolungdomarna pigga på att skriva brev! När Red. hälsade på i Aighion sommaren 1959 (skryt) lyckades han uppbringa lite för många adresser. Intresserade torde höra av sig.

Aighion är en mycket liten stad, som ligger på Peloponesos nordspets. Staden är ännu inte förstörd av turismen, vilket gör att kontakter med folket i staden kan knytas på annat sätt än genom simpla turistaffärer o. dyl. Folk har annat än dollar att tänka på.

Som sagt, är Du 16–20 år, så hör av Dig!

Red.

Erik XIV på Uppsala slott

Den 28 juni händer något aldeles speciellt här i Uppsala. Erik XIV skall krönas. Det kommer att bli ett evenemang av sällan skådad omfattning. Tre unga studenter har tagit initiativet till en sommarteater i studentstaden, inspirerade av de gotländska ruinspelen.

Den 29 juni 1561 samlades alla i Rikssalen för att närvara vid konungens kröning. Jämmt 400 år senare kommer moderna bilburna turister att samlas utanför det slott, i vilket denna sal är inrymd, också denna gång för att vara med om samme konungs kröning. Nu emellertid i August Strindbergs dramatiska tappning.

Det praktfulla renässansdramat tänktes ursprungligen av författaren som en avslutning på en triologi om maktens uppkomst och sänderbrytning, där skädespelen Mäster Olof och Gustav Vasa bildade upptakten.

De tre producenterna, Lars Florin, Lennart Hjulström och Lars Löfgren, har lagt ner hela sin själ i detta storslagna arrangemang. De har lyckats anskaffa de ekonomiska garantierna som behövs för att sätta igång på allvar och man har fått praktiskt taget hela Upsala intresserat av evenemanget. Många har redan nu försäkrat sig om biljetter till sommarens stora händelse.

En liten krabat i särklass

1,7 hk

Amerikas populära minimotor. Stark, pålitlig, bensinsnål och dessutom LÄTTARE än någon annan motor.

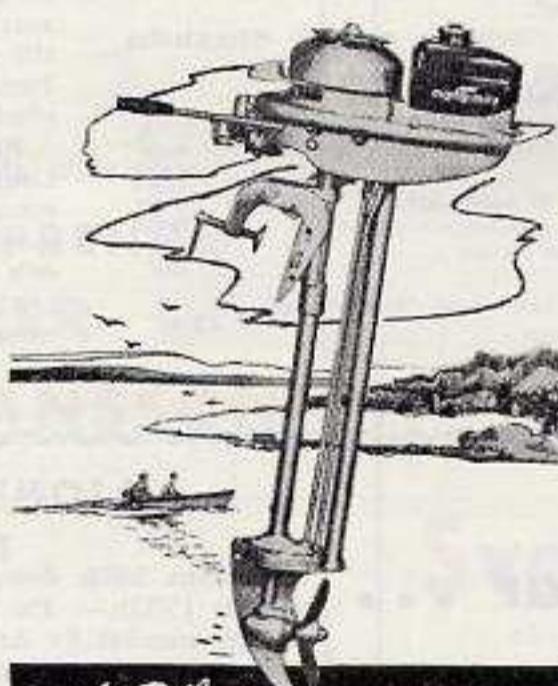
Utvecklingen går mot starkare och tyngre utombordsmotorer trots att tusentals människor bara behöver en lätt och lagom stark motor.

Hör kanske Ni till dem som förgöves letat efter en extralätt motor?... En motor som alla i familjen kan handskas med... som Ni kan ta med Er vare Ni vill... som startar efter första rycket...

Svaret är NEPTUN "Mighty Mite" — en precisionstillverkad liten motor utan den lyx, som Ni annars får betala för.

"MIGHTY MITE" är idealisk för roddbåtar, jollar, gummibåtar eller t.o.m. som ren reservmotor.

I skärgården eller på marsch mellan fjällsjöarna, det spelar ingen roll. "MIGHTY MITE" blir Er goda vän under många, många år.

Neptune
"MIGHTY MITE"

Väger endast

7,7 kg

DIMENSIONER	Längd totalt 33 1/2", passar 15" akterspegel. Löstagbar rörlig förenklar styrning
TOTALVIKT	7,7 kg
TANKRYMD	1 liter
MOTOR	Encylindrisk, effekt 1,7 hk vid 4.000 varv/min. Cyl. diam. 40 mm Slaglängd 38 mm Volym 48 cm ³
KYLNING	Vattenkyld
CYLINDRAR	Aluminium med gjutjärnsfloder
KOLVAR	Aluminiumlegering, 2 ringar
LAGER	Amplex Oilite självsmörjande
VEVAXEL	Hajarsmidd, hårdad och slipad
TÄNDNING	Högspänd magnet
FÖRGASARE	Tillotson Automotive
AVGASUTSLÄPP	Under vattnet
UTVÄXLING	13 till 20

GENERALAGENT

CLAES BERGGREN AB

NORR MÄLARSTRAND 32

STOCKHOLM K

TELEFON 50 99 00, 52 42 00

Peyron reste sig upp och höll ett festtal, varpå Stockholms studentsångare sjöng en vacker vårsång. Så var det Sig- tunaskolans föredettingföreningens ordförande greve Peder Bondes tur att säga några ord och överlämna en gåva till jubilaren, en silverpokal, som antagligen uppsätts som vandringspris. Peder Bonde framhöll vikten av att de båda föreningarna samarbetade, och hoppades att så kunde ske även i fortsättningen.

Så gick lunden vidare allt under det att studentsångarna konserterade. Hans Norrman läste upp hyllningstelegram från arkitekten Tollbom och skolans f. d. rektor, Folke Goding.

Ett telegram hade Folke Goding också, spontant och rörande, skickat till Stockholms Studentsångare, som utbrast i en varm applåd. Därefter fann prof. Ralf tiden mogen att säga några ord till och om rektor Folke Goding i hans fränvaro. I stället vände han sig till fru Goding med de vackra orden, och kören sjöng den sköna visan: »Jag vet en dejlig rosa», tillägnad åt fru Goding.

Rektor Lundberg tackade för maten och sången, och effektfullt tågade studentsångarna ut till tonerna av Studentsången.

Så tog det hela sin ände, och dagens eloge går till Hans Norrman, som stått för det mesta av arrangemangen. Han hade t. o. m. ordnat med barnvakt hemma i sitt lilla bo, för de som bringat sina telningar med denna högtidsdag.

Sveriges Radio gjorde program om Bengt och Maryan Lilliecreutz i maj — t. h. är det Karin Wilhelmsson (Anders fru) som intervjuar.

Åter till Gryt

Storstadsfamiljen som återvänder till landet — det programmet sändes i maj i Sveriges Radio om Bengt och Maryan Lilliecreutz. Solbacktidningen har tidigare berättat om Bengt och Maryan, som köpte ett hemman ett par kilometer från Solbacka att ha som sommarnöje. Maryan och barnen drog ut på återflytten till Stockholm, där Bengt arbetar på flygförvaltningen, och än i dag, snart fem år senare, har familjen inte flyttat tillbaka. Tvärtom — etablerat sig på landet.

Bengt arbetar kvar i Stockholm

aldrig regnar

Morgonkoj med Ann-Sofi Rein och Tobias.

— N
dunk
Mutter
sind i
Weste

8.30 Vi valde landet

Hos storstadsmedborgare som vägat sätta om.

Solis
Gos
Dür

8.45 Lätt musik från Melodi- radion

15.45

och åker 9 mil i vardera riktningen så Gott som varje arbetsdag på sommarhalvåret. Under vintern kör han till familjen, på Gällringesund vid Pungsund, på onsdagar och lördagar — söndagar.

Fru Maryan, amerikanska från S:t Louis, som illskar »kalla svenska somrar», och barnen Peggy och Henrik har skaffat ett halvdussin får och fjordhästar. Första fölter föddes i våras på Gällringesund. Fortsättning följer, för här ska bli ävel, säger Maryan.

Sömland-Nerkingar ...

Den 1 maj 1962 högtidlig håller Södermanlands-Nerikes Nations Veteranförening sitt 35-årsjubileum i Uppsala slott. Till denna högtid beräknas en porträttkatalog, omfattande vid nationen inskrivna studenter och hedersledamöter mellan åren 1947–61, utkomma. En kommitté bestående av jur stud Ivan Svensson, jur stud Åke Holm och pol stud Timo Kärnekkull, har tillsatts för katalogens förverkligande. Denna kommer att innehålla ca 1500 fotografier och biografier, sammantällda på 400 sidor. Den kommer att säljas i klotband (1000 ex) och i halvfranska band (100 numerade ex). Priset beräknas till 20:- pr klotband och 45:- pr halvfranskt. Men för

att kunna hålla dessa priser fordras att kommittén insamlar 15000:-. En insamling har också igångsatts och postgironumret är Andre Kurators, 73063. Dessutom intas annonser i nationens nyhetsorgan, Aktuellt från Södermanlands-Nerikes Nation.

Kommittén ber nu få vända sig till de Solbackapojkarna, som haft anknytning till eller legat vid vår käre nation i Uppsala, om ett bidrag, hur stort eller hur litet som helst. Kommittén emotte också tacksamt förhandsbeställningar på katalogen under adress Södermanlands-Nerikes Nation, S:t Larsgatan 4, Uppsala. Under hösten kommer kommittén att sända runt ett kortare formulär att ifylla tillika med en begäran om ett färskt passfoto.

Timo Kärnekkull,

Affären för hela familjen
MAITS SHOP

STJÄRNHOV Telefon 402 60

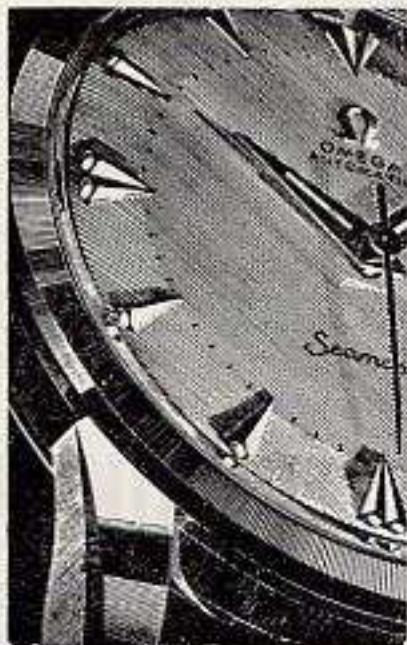

Stjärnhovs Bageri

- STJÄRNHOV -
TELEFON 400 41

Rekommenderas

OMEGA *Seamaster*

A U T O M A T I C

med självuppdragande rotorverk, beständige vattensäker, stötskyddad och antimagnetisk.

Pris i stål från kr
285:-, i guld från
kr **714:-**. Riktpriiser

Säljs med stjärnurmakarnas allriskförsäkring och gemensamhetsgaranti.

Homngatan 10
Stockholm
Tel. 109137, 202600

Rob. Engström

FRISENFELTS

- välsorterad järnhandel

TELEFON 208 35, Flen
MALMÖPING

PER FRISENFELT

Idrottsplatsen på Solbacka

har anlagts av

ENTREPENÖR

HEIMER

JOHANSSON

SPARREHOLM

TEL. 134

Specialist på

TRÄDGÅRDSSANLÄGGNINGAR

och anläggning av

IDROTTSPLATSER

Distributions- och Industri- TRANSFORMATORER

Aven specialtillverkningar
på beställning
Korta leveranstider

AKTIEBOLAGET Svetstransformator

KNIVSTA

Ingenjör Lars Törnblom

Telefon 018/80213 - 80113

Telegramadress SVETSTRANS

Välsorterad
lanthandel
till Er tjänst

Välkommen till

Firma Gösta Andersson

STJÄRNHOV Telefon 400 05, 401 05

*Priser som tala
- varor som prisas*

MANUFAKTUR

STJÄRNHOV Telefon 400 72

MÅLERIFIRMA

Ivar Bernhardson

BJÖRLUNDA Tel. 76

Telefon 44 17 22

Södra

DAMHATTFABRIKEN

"Påsen" Clemmedsson

Hornsgatan 86 Stockholm

OLOF MANNER

AKTIEBOLAG
GÖTEBORGS

STOCKHOLMSKONTOR REGERINGSGATAN 5
TELEFON 20 43 92, 10 06 27

BENKT MANNER

Metaller i tackor

Metallhalvfabrikat

Järn- och Metallskrot

+ - · : = ?

Matematiska övningsexempel

- I en damm nädde toppen av en lotusblomma 1 fot rakt ovanför ytan men då den fattades av vinden nädde den en punkt belägen 4 fot från dess ursprungliga plats. Hur djup var dammen?

(Ur Klio Tschang
2600 f. Kr.)

- Titus och Cajus satte sig ned att äta. Måltiden var uppdukad på 15 fat, fyllda med rätter av samma värde. Cajus hade beställt 7 och Titus 8 fat. Innan de hunno börja, kom Sempronius och bad att få vara med. De åto alla lika mycket, och när maten var slut, lade Sempronius 30 denarer på bordet. Hur borde Titus och Cajus dela denna summa?

(Ur Corpus juris)

- Uthi ett Wärdzhuus gästa 30 Personer tillhöpa, the hava förtärdt 6 mark ringare så när som 2 öre. När en mansperson lägger uth 5 öre, så gifver een Hustru 3 öre och en Pijgha 1 öre. Nu spörs här, huru många Männ, Hustrur och Pijgor i synnerhet uthi samma Wärdzhuus warit hafwa. (1 mark = 8 öre).

(Ur Arithmetica eller Räknebook medh hecle och brutne Taal. Aurelius Upsala 1633)

- Tio gånger kvadratrotten ur antalet svanor i en flock, som simmar på insjöns vattnespegel, höja sig i flykt mot Manus dal, emedan de se molnen skocka sig på himlen. Åttondeelen av antalet i flocken söker skydd bland näckrosorna vid stranden, och endast tre par svanor stanna kvar, obekymrade av det annalkande ovidret. Säg mig unga skönlockiga flicka, hur många svanor funnos i flocken?

(Bhaskara Indien
1150 e. Kr.)

- Akilles förföljer en sköldpadda, som fatt ett stadions försprång med en hastighet 12 gånger så stor som sköldpaddans. När Akilles kommer till sköldpaddans utgångspunkt, har denna alltså hunnit $1\frac{1}{2}$ stadium längre bort, och när Akilles kommer dit, har den hunnit undan $1\frac{1}{2}$ av $1\frac{1}{2}$ stadium därifrån o.s.v. Alltså kommer sköldpaddan aldrig att upphinnas. Är påståendet riktigt?

(Den grekiska filosofen Zeno, 400 f. Kr.)

- Tre män, Algren, Blomkvist och Ceder samt deras fruar, Anna, Britta och Clara, köpte tyg, var och en sin sort. Varje person köpte lika många meter av sitt tyg, som priset i kronor per meter för hans sort. Algren köpte 23 meter mer än Britta och Blomkvist 11 meter mer än Anna. Varje man köpte för 63 kronor mer än sin hustru. Mel vilka respektive damer varo Algren, Blomkvist och Ceder gifta?

(Gr. V-blad)

- Mary och Ann är 44 år tillsammans. Mary är dubbelt så gammal som Ann var, när Mary var hälften så gammal som Ann kommer att vara, när Ann är tre gånger så gammal som Mary var, då Mary var tre gånger så gammal som Ann. Hur gammal är Mary?

(Sam Loyd, Amerika)

- 15 personer skall placeras vid ett bord. Hur lång tid tar det att gå igenom alla tänkbara placeringar om man funderar en minut över varje möjlig kombination?

(Hus-ern)

★

De rätta svaren återfinns på sidan 40.

★

Du får det
lättare
i skolan

Läs privat hemma

Hermods

SLOTTSGATAN 24 MÄLMO

Christer får hjälp med skridskorna efter räddningen.

EN SKRIDSKOFÄRD

Under en skridskofärd söndagen den 12 februari befann sig f. d. solbackagrabben, löjtnanten Christer Fredholm, på Edsvikens is, alldeles nedanför Svedens gård, då isen plötsligt brast under honom. Hans kamrat på färdens, civ. ek. L. Ekelund, försökte hjälpa honom genom att lägga ut sin rock, men isen bara brast undan för undan, och snart hamnade också Ekelund i vattnet.

Ungefär en halvtimme fick de ligga i vattnet, innan jägmästare Nils Sjöberg på Svedens gård efter telefonlarm var ute vid olycksplatsen med isdubbar, livlina och spark. Han försökte kasta livlinan till Ekelund, som efter tre försök lyckades gripa den. Christer klamrade sig fast vid kamratens ben, och på det sättet drogs de båda upp.

Männen fördes till Karolinska sjukhuset, som de dock fick lämna efter tre timmar.

"Fredsmonumentet" i Karlstad

Skulptör Ivan Johansson

Konstverk

*- såväl en liten statyett
som en monumental figur -
uppskattas mest om de är
GJUTNA I BRONS*

**J. N. ROSENGRENS
METALLGJUTERI AB**
LIMHAMN

INGENJÖRSFIRMAN

HAMPF AB

*konstruera och bygga
alla slag av*

TRANSPORT anläggningar

Vasagatan 4 Telefon 11 33 55

GÖTEBORG C

Cloth Import AB

Huvudkontor:

GÖTEBORG Ö

Avdelningskontor:

STOCKHOLM C

KÖPENHAMN K

AMSTERDAM C

PRATO (Italien)

Danska vägen 72 A

Telefon 19 08 80, 19 08 33

Kammakaregat. 6 B

Telefon 11 66 89

Vingaardsstræde 21

Telefon Byen 1370

Heerengracht 80

Telefon 24 85 33

Viale Vittorio

Veneto 22

Telefon 206 73

Den nya mjuka linjen

- en RÖDENSTOCK produkt -

en båge som passar alla
ansiktstyper
finnes i moderna färger

Gunnar Schramm

De världsberömda
Rodenstocks-bågarna
finnes i de optiska affärerna

Rederiaktiebolaget **REX**

Gunnar Källström

REX

Stockholm

AB ALVENIUS

INDUSTRIER

ESKILSTUNA

Telefon 370 00

Telegramadress Alvenius

1:a klass **Herr- o. Damskrädderi**

Reparationer · Renoveringar
Levererar Solbacka-jackan

J. JANSSONS SKRÄDDERI

STJÄRNHOV · Telefon 0158/401 18

Malmköpings Wärdshus

→ stället för Målet

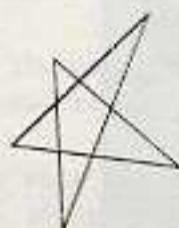
Malmköping · Tel. 208 80

Lindén & Lindström AB

Import-Export
GÖTEBORG

När seklet var ungt

Så här såg det ut för en 30–35 år sedan. Det är inte utan att man drar lite grann på munnen åt de gamla festliga bilderna. Och det är ju alltid roligt att dra på munnen. Man blir i alla fall lite gladare. Och det är ju alltid roligt att kunna sprida glädje omkring sig! Därför är det lika bra att Du går igenom de gamla fotografierna som Du har i någon gomma. Hittar Du något gammalt från skolans yngre dagar, så sänd det till red. Alltid gläder det någon!

Herrö kra

Klostret

L-ON på fältskytte!

Koncentration innan skjutningen, då kanske skotten träffar mitt i prick.

Med sex skott ladda!

Undrar just hur jag skall spänna remmen?

Det var fältskjutning. Lars-Oskar var med. Vi skall följa honom på den station där vi hade vår utsände fotograf.

Så, då var man färdig till strid.

Jag kanske får hålla en sunna lägre!

Foto:
Jonas Norén

Hur gick det gubbar?

Då kan man vandra vidare!

JUBILEUMSALFABETE

När Solbacka fyllde 15 respektive 50 år, var dessa införda i bladen. 1916 lär det ha funnits en epistel vid namn Solbackapojken. Vem skriver årets bästa alfabet. Lämna in förslag direkt till tidningens redaktion, eller till redaktionen på skolan! Belöning att vänta! Red

1916

A är alfabetets början
Hör nu på! Här kommer smörjan.

Bagarna liknar just en sme'
Båda börjar ju med b.

Claes bland misser ensam mister
slog på flykten tolv ligister.

Didrik, ej nä'n vanlig flundra
anor har från år 1200.

Evald skriver brev i rött
till sin Wera. Ack, så sött!

Folke Svensson styv i poker
för bland spelkamrater ordet
tre ess har han plus en joker
»utsa eller gå från bordet!«

Gisiko från förra året
var till hälsan sjuk och klen
aldrig har han ont i haret
nu i år är jämt på ben.

Hernan kastar spjut och kula
slår rekord snart en snula.

Ingenjörens humör är växlande
kvällen glad, på morgon käxande.

Jättnejpojkarna få trolla
om dom ska bli utan nolla.

Kjellbergs jakter äro kända
harar fick han ej en enda.

Landtblom sover när som helst
hur som helst och var som helst.

Miller har ett gott humör
lever säkert tills han dör.

Norling alla glatt förvänar
när han utan orsak rodnar.

Olle lämnat skolans mark
var för svag fast han var stark.

Passe lovat hjälpa tysken
hoppas det går bra med tyskan!
Nu får säkert stackars rysken
mycket svårt att klara hyskan.

Erik Furugårdh har som praxis
att sjunga och hoppa på Kaxis.

Fru Bryntsес bullar äro goda
specialrecept vi förmoda.

Gryts hemvärn haver brist
på portföljer, helt visst.

Holms har nu åter en baby fätt
frun har besvär med smärt och vätt.

Inte röka på rasten, go' vänner
veckopengen kan dras in, en i silinder.

Jag drog upp rektorn». Isse kvad
efter vår rektors vinterbad.

Kvistigt är om natten
att gå upp och kasta vatten.

Loberg var rolig att skåda
på julrevyn när han trolla och höll
läda.

Molly, kura, mer apelsiner,
vi behöver vitaminer.

Norinder har skaffat sig munklig tonsur
sådana borde man sätta i bur!

Oro över Backen sig sänker
när kollegiet på portföljer tinker.

Posse blev rádssuppleant;
tjuvrökarna åt skogen sprang.

Q-ratern är en rolig krumelur
PH är hans signatur.

Råttorna är populära djur
med list man kan fånga dem i en bur.

Skyddshemmet, titeln som AT oss ger
ledare har vi, vad fattas oss mer?

Tiden på morgonen är knapp
»Tänk», sa' Kubbe, som vi jätten
slapp».

Uffe Peyron kommer hit
och lokalredax får flit.

Varje fredag kommer buss
och på lördag stimulus.

Zevs, pinnstolar och ögon röda
den vita näs med mycken möda.

Å ett sådant råd»,
är Kaparns monolog.

Ånnu har vi en vers kvar,
den som spar han har.

Ögrenskan är en bra husmor.
Gudarnas tack till henne är stor.

Q-lan kommer flera meter
när den kastas utav Peter.

Rahmans och Haydn spelar Rodhe
skulle knappast kunna tro de'.

Schauman på visit ses gunga
räcker fram visitkort flott.
New York, Siam, Kallisonga.
Kap, Paris, Steninge slott.

Ture har i syn en kvissla
hindrarn icke från att vissla.

Utan mat, vad vore livet?
utan Sidney, var fanns kivet?

Vaxduk bör den ha, som läcker
finns att få hos Wilhelm Becker.

Xdet obekanta är
väller alltid stort besvär.

Yllet växer vackert buskigt
säger Rodhe, det var rusktigt.

Zbörjan till Zuleika
änna rimmen icke strejka.

Åsvalds sjukdomar är fina
väller honom ingen pina.

Ängelsk sjuka många få
måndagar från 12 till 2.

Öär slutet på alfabetet
nu är också slut på vettet.

1951

Andersson, fröken på sjukstugan bor,
värnar Albylen med näbbar och klor.

Bryntse fordrar mer och mer,
tjugo frågor blir jämt fler.

Castegren trimärken samlar på
dottern hans lär sig att gå på tå.

Dom har varit nädiga nu igen
sa »Julle», när han läste Backentidningen.

Om Ni har era vägar förbi Klarabergsgatan i Stockholm någon gång, så ta och slink in på Lindstedts bokhandel, och hälsa på Lennart »Gorgo» Dahl! Det är han som basar för den. Det har han gjort sedan den 5 september 1959.

Man har också chansen att därstädas träffa Bo Stenström (Vittling) eller Ulf André, som hjälper Gorgo.

Vi var där inne och hälsade på en dag. Med stoltet talade ägaren om sin affär som ligger vid Stockholms blivande storströg. Och eftersom affären är välsorterad och trevlig, så kan man nog vänta sig en utökning av kundkretsen, som redan antagit väl så mitterande dimensioner.

Om man går en trappa upp precis när man kommit inomför dörren, så hamnar man i den trevliga pappersavdelningen, som egentligen utgör ett kompliment till den riktiga bokhandeln. Där finns block av alla de slag, pennor, gummor och andra för skolungdomar nödvändiga attribut. Trots allt är det ju den kategorin som handlar mest sällan attiraljer. Kanske den största komersen görs av skolungdomarna, ty Lennart säger att skolböcker är det som går bäst. En halv trappa ned finns böckerna. Alldeles till höger om trappan hittar man en trevlig och välsorterad Pocket Corner.

Gorgo trives bland sina böcker

Den trivsamma pocket-hörnan

En god bok . . .

Där finns mest engelsk litteratur, men man kan även hitta ett och annat tyskt Abenteuer insmuget. En titt på titlarna säger en att Pocket är sista skriket. Där fanns praktiskt taget alla smakrikningar representerade, från Sex and the Adolescent, till den världs-

berömda lilla hunden Snoppy, som är så snusförfugtig.

— På sommaren brukar turisterna slinka in när de går förbi, säger bokhandlare Dahl, det gör att vi säljer rätt mycket souvenirer vid den tiden på året.

Den utländska avdelningen är väl representerad av såväl amerikansk som europeisk litteratur. Där hittar man, bland mycket annat, Okänd Soldat i originalspråket, och den pikanta lilla familjen Mumins öden och äventyr översatta till engelskan.

Lennart berättar vidare att han har tvåhundra hyllmeter i kommission. Av dessa är det bara 25 som rör på sig, som består av böcker som folk vill ha. Men som alla välsorterade bokhandlare, så har han naturligtvis de där böckerna som man måste ha, för att anses vara välsorterad. Det är de 125 som inte rör på sig.

En och annan berömd för-

fattare har signerat sina verk i Lennarts affär också. Per Fogelström drog dit en mängd Stockholmsilskare när han plitade namnteckningen i sin bok Mina drömmars stad. Deckarentusiasterna åter, fick sitt lyftsmäte när Stieg Trenter hälsade på hos Lennart.

Behöver Ni en bok, så gör Lindstedts bokhandel den äran. Ni har mycket stora chanser att stöta på någon Solbackagosse och få er en augenlin pratstund om gamla välbekanta minnen.

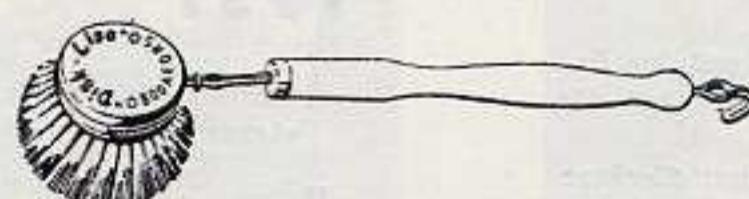

Ulf André

Den stämma ceteriören

Modern diskning med "Disk-Lisa"

Diskar fort, diskar rent, håller längre och är lätt att hålla ren tack vare rätt material och rätt utförande

FORSBERGS BORSTFABRIK AB - BODAFORS •

Telefon NÄSSJÖ 30410
gruppnummer

SOLBACKA föreningsnytt

Styrelseberättelse

Styrelsen för Föreningen Solbackapojkarna har jämlikt § 8 i stadgarne avgiva berättelse över förvaltningen av föreningens angelägenheter för tiden 1 januari 1960—31 december 1960.

Styrelsen har under året utgjorts av: greve Hans Wachtmeister, ordförande, ingenjör Osmo Diehl, 1:e v. ordförande, jur. kand. Ulf Peyron, 2:e v. ordförande, fil. mag. Hans Norrman, skattmästare, pol. stud. Lennart Bengtsson, sekreterare, kammarherre Peter Julins Coyet, klubbmästare, fil. lic. Karl-Erik Holm, adjunkt Harry Berger, direktör Orvar Corin, fabrikör Kurt Kjellgren, fil. stud. Carl-Fredrik Widstrand, fil. stud. Osmo Murray. Suppleanter: Direktör Björn Trapp, teckningslärare Arne Isenius, godsägare Curt Isoz, assistent Börje Rothman, trafikchef Ragnar Carlsson, direktör Gunnar Schramm, silversmed Heinz Decker.

Årets Solbackadag avhölls den 26 maj under sedvanliga former. Den traditionella fotbollsmatchen mellan nuvarande och före detta elever vanns av skollaget med 5—1. Även i skytte lyckades eleverna betvinga föreningens representantslag. Föreningens kamratstipendium för året 1960 tilldelades Lennart Lund. Det av föreningen nyinstiftade skyttepriset till bästa skytte i realskolan tilldelades Göran Rydin. Solbackatidningen har under året utkommit med två ordinarie nummer. Vid styrelsesammanträdet på Solbacka läroverk den 26 maj valdes som föreningens representanter i Stiftelsen Solbacka läroverks styrelse för åren 1961—62 greve Hans Wachtmeister med notarie Ulf Peyron som suppleant. Arbetsutskottet har för den fortlöpande verksamheten haft ett antal informella sammanträden under året.

Uppsala den 1 januari 1961.

Lennart Bengtsson
sekreterare.

BALANSRÄKNING.

INGAENDE BALANSRÄKNING PER DEN 1/1 1960.

Tillgångar:

Kassabehållning ...	3:31
Innest. medel i bank	3.879:02
Föreningsmärken i lager	402:34
Postgiro	30:02
Kronor	4.314:69

Skulder:

Kapitalbehållning ...	4.314:69
Kronor	4.314:69

VINST- OCH FÖRLUST KONTO.

Inkomster:

Medlemmars Konto	7.480:—
Omkostnaders Konto	196:50
Räntors Konto	28:75
Märkens Konto	84:—
Kronor	7.789:25

Utgifter:

Omkostnaders Konto	3.195:19
Tidnings Konto ...	1.000:—
Stipendie Konto ...	100:—
Arets vin	3.494:06
Kronor	7.789:25

UTGAENDE BALANS

KONTO PER DEN den 31/12 1960.

Tillgångar:

Kassabehållning ...	0:86
Innest. medel i bank	7.357:77
Föreningsmärken i lager	318:34
Postgirobehållning	26:58
Kronor	7.703:55

Skulder:

Kapitalbehållning ...	7.703:55
Kronor	7.703:55

Uppsala den 14 maj 1961.

Ulf Peyron Hans Norrman

För fullgörandet av vårt uppdrag ha vi inventerat kas- sa och värdehandlingar samt granskat föreningens och Sol- backatidningens räkenskaper, vilka befunnit i god ordning och behörigen verifierade.

Beträffande föreningens in- komster och utgifter under ovan nämnda tidsperiod och dess ställning den 31 decem- ber 1960 hänvisa vi till av skattmästaren uppgjord vinst- och förlust samt balansräk- ning, som vid revisionen var undertecknad av honom och 2:e vice ordföranden. Vinst- och förlusträkningen slutade på kronor 7.789:25 och utgående balans på kronor 7.703:55 vilka uppställningar överens- stämmer med räkenskaperna.

Med anledning av den verk- ställda revisionen föreslår vi:

att årsmötet fastställer den framlagda vinst- och förlust- och balansräkningen, samt

att styrelsen beviljas an- svarsfrihet för den tid revi- sionen omfattar.

Uppsala den 14 maj 1961.

Hans Ehmke Lars Törnblom

Revisionsberättelse

Undertecknade, som av Föreningen Solbackapojkarna är årsmöte utsetts att granska föreningens räkenskaper för verksamhetsåret 1960, vilket för föreningens del omfattar tiden 20 april 1960—31 decem- ber 1960 och för Solbackatid- ningens del omfattar tiden 1 januari 1960—31 december 1960, har efter verkställd re- vision avgiva följande berättelse:

Just det, postgiro 13 09 19

En skrivelse har sändts ut för att få ihop pengar till en jubileums- present till skolan. Som gåva har föreslagits en mycket vacker sju- armad ljusstake, signerad Heinz Decker. Heinz gjorde skolan den äran mellan 1930 och 1931. För övrigt har han gjort sig känd som en skicklig silversmed. Han har deltagit på nationalmuseum och på H-55 med uppmärksammade silversmidens, och har även haft en egen utställning. Han är anställd hos C. G. Hallbergs guldsmeds- aktiebolag.

Skänk en slant till presenten, och visa på det sättet att Du upp- skattar Din gamla skola! Skicka slantarna under adress: Förening- en Solbackapojkarna, postgiro 13 09 19, c/o Norrman, Stjärnhov.

Solbacka Sport

IDROTTSKRÖNIKA

av kapten
P. E. TRANQUIST

TORPET ROLIGHETEN ligger öde. Det är alldeles stilla på den igenvuxna gårdsplanen. Ladugården är riven, men fruktträden blommar som förr i världen och trots brådskan och tidsnöden som trycker på, kan jag inte låta bli att slå mig ned på förstukvisten ett par minuter. Jag är ute för att sätta ut kontrollerna till årets mästerskap i orientering, som av olika anledningar blivit kvar i förteckningen över ojorda tävlingar ända in i terminens sista timma. Torpet ligger otroligt vackert i sin östlighet i skogen, och man vill gärna låta tankarna glida tillbaka i tiden då det var liv och rusch på gården och glada barnskratt ekade mot bergklackarna runtomkring och torparen själv sysslade med djuren eller plöjde på de nu med skog nyplanterade åkrarna. Det var då det fanns riktigt med skogsfågel, då orren spelade och bubbblade och tjädern med sitt trotska droppspel satte liv i dunkla skogar. Jag går ner över igenvuxna ångar, hoppar över dikena, och där i en gärdesgrip hänger jag den rödvita skärmen, och så binder jag fast kontrollstämpeln. Hoppas nu alla hittar hit, så de får se hur vackert här är, tänker jag, och tar ut kurser till nästa kontroll — den vid Alvsjöns nordspets. Kontrollerna i skogarna runt Solbacka måste bli tjuvigas för det är så vackert överallt i markerna och det är synd, att vi inte har mer tid för strövtåg, tävlingar och lekar i naturen. Att eleverna måste träna orientering mera, gav sista mästerskapet bevis för, ty Rektor

Lundberg slog närmaste man, d. v. s. Solbackamästaren med dryga halvtimmen! Spänstigt av Rektor, men väcker det inte blodad tand hos eleverna? Upp till kamp vid höstens stora budkavletävling!

VÄRTERMINENS många tävlingar har givit trevliga minnen för arrangörer och tävlande, men de sista minnesbilderna är naturligtvis tydligast, t. ex. det ögonblick då Isse ångade igenom hela latin-gymnasiets försvar och bredsidade in ett psykologiskt mål. Kolleglets 2–0-underläge vändes efter den fullträffen till slutseger med 3–2. Fotboll är kul, inte tu tal om annat, och nog måste det väl bli resultat så smäningom, så mycket som det tränas den grenen på Solbacka. Vi träffas väl i höst, alla Solbackaentusiaster, runt Sveriges fotbollsarenor för att heja fram de våra till en nu efterlängtad seger i AB-cupen. Det var några år sedan sist!

BASKETBOLL. — det stora världsspelet — har fått god jordmån på Solbacka. Ingentans i Södermanland spelas bättre basketboll. Pojkarna har tagit hem skol-DM, junior-DM och, hör och hüpna, även seniorernas, d. v. s. de riktiga SM-tecknen och avancerat en bra bit mot svenska mästerskapstoppen. Det är gott gry i realskolepojkarna, så kanske kan vi längre tid framöver få behålla titlarna som bästa basketskola i Södermanland.

Snöbrissten spolierade de flesta skidtävlingarna i år men det kommer flera vintrar över Solbacka, och då skall det tränas och täblas i skid-

Ett märke
för
kvalitets tryck

Tryckeriaktiebolaget

Sätherlund & Krook

Stockholm

Klarabergsgatan 52

Telefoner:

10 80 38, 10 80 39

spår och i den breddade slalombacken och tänk vad det skall spelas ishockey — i härligt elljus. Än en gång, tack alla snälla bidragsgivare till belysningen! Under sommaren skall planen göras helt klar, och i september spelar vi

handboll där, och sedan sätter vi upp sargen och knäpper på ljuset.

Ligg inte helt på latsidan i sommar, pojkar, utan träna ibland! Vi skall förvara våra färger på många fronter nästa läsår! *P. E. Tranquist.*

Douglas Bjureberg i från stil.

Solbackas slalomåkare har tyvärr inte haft någon lyckad säsong i år på grund av den dåliga snötillgången. Men trots det har Solbackas slalomveteraner kunnat mäta sina krafter längre söderut. I Kisa hade skolan ställt upp med 4 representanter. Douglas Bjureberg lade beslag på en första placering samt Staffan Jähkel på en tredje. Douglas Bjureberg utmärkte sig för övrigt med en överlägsen första-placering nere i Jönköping

på »Sydsvenska Mästerskapen» och innehad därmed 1961 års sydsvenska mästartiteln. Utöfningen har utvecklats avsevärt på de två sista åren. Och det tack vare de båda sektionscheferna Douglas Bjureberg och Bengt Hallberg samt det stora intresset som även vaknat hos skolans idrottsledning. Men det största intresset ligger hos åkarna själva. För övrigt kan nämnas att förträning har utövats med inom- och utomhusgymnastik.

Backen Bäst i Basket

Denna sport är ganska ny i vårt land och är ännu bara i utvecklingsstadiet. Solbackas basketbollprestationer är trots en alldelens för liten träningsplan mycket stora. Basketen domineras helt i Sörmland av Solbacka, sedan laget tagit hem senior-DM mot Katrineholms allsvenska lag och junior-DM mot samma klubbs juniorlag samt skol-DM mot Eskilstuna Läroverk.

Sörmlands distriktsmästerskap i basketboll för herrar seniorer spelades lördagen den 28 januari i Eskilstuna sporthall. Favoriterna var KFUM, Katrineholm, men dess favorisering blev laget allt förtungt. I denna final fick de se sig besegrade av Solbacka läroverk med 39–38, halvtid 26–16. Dessförinnan hade Katrineholmarna eliminerat KFUM, Eskilstuna, med 42–28. Siffrorna kunde ha blivit större men man sparade sig till finalen mot Solbacka.

I finalen började Solbacka mycket starkt och lyckades riva åt sig en ledning med 10–2 innan Katrineholmarna vaknade till liv. Detta förspräng behöll man sedan halvleken ut, trots ihärdiga försök från KFUM:s sida. Det allsvenska laget lade efter pausen om taktik och använde två centrar, som försökte plac-

ka returerna. Man lyckades ganska bra med detta och vid fem minuter till slutsignal var ställningen 33–32 till Solbacka, som dock behöll lugnet och kunde spela bollen till sin fördel till slutsignalen. Segern var fullt rättvis trots siffrona 39–38.

Aven junior-DM vanns av Solbacka, sedan laget i semifinalen vunnit över Flen i en överlägsen drabbning. Siffrorna blev 108–55 och skollaget hade inga som helst svårigheter med motståndarna. Vid denna match lyckades man slå ett rekord. Det var lagkaptenen som lyckades lägga in 42 poäng under matchens 40 minuter. Också juniorfinalen gick i Eskilstuna sporthall. Denna match började exakt på samma sätt som den förra finalen. Solbacka tog i matchens början ett stort förspräng och höll det till pausen, då det stod 23–11. Andra halvleken spelade segrarna något sämre, men dock aldrig så dåligt att segern hotades. Slutsiffrorna blev 38–32, detta till stor del Staffan Göthlins förtjänst, vilken spelade mycket bra och föredömligt och svarade för hela nitton poäng. Aven Christers Wall får nämnas, som en mycket bra framspelare av Staffan.

I och med att skolan tagit

hem Sörmlands juniormästerskap, hade Solbacka fullgjort det krav som behövdes för att kunna ställa upp i Svenska Juniormästerskapet.

Första matchen i denna cup spelades mot Solna IF, vilken gick helt i Solbackas favör och vanns klart med 44–32. Sörmlandsmästarna var redan från början något underskattade och motståndarna spelade ganska överlägsna och nonchalanta taktik gick ej att använda, för omedelbart efter startsignalen satte Solbacka in kämpartagen och drog lätt ifrån till 24–8. Matchen genomfördes efter detta förspräng lugnt och säkert till rättvis seger. Denna överlägsna seger bör tillskrivas de för året nya backparet Per Olaf Hoppe och Anders Litjegren, vilka hela matchen igenom spelade mycket bra och framförallt lugnt.

Solbacka kom därmed upp till kvartsfinalen och motståndarna blev Dubo, senare svenska juniormästare. Dubo inledde med att under de två första minuterna ta en ledning med 8 poäng. Solbacka hämtade sig snabbt och efter ett tag var ställningen 12–8 till skollaget. Efter denna snabba förändring började Dubos rutin och säkra långskottsskyttar dominera på planen. Solbacka gjorde dock mycket stort motstånd, som framförallt Christers och Staffans fina samspel stod för. Dessa båda gjorde kanske sin bästa match och svarade också för 39 poäng av Solbackas 44. Dubo gjorde tyvärr 70 och därmed var Solbacka ur mästerskapet.

Första matchen i det två år gamla skol-DM spelades i Katrineholm mot Stadens h. a. läroverk. Drabbningen mellan lagen karakteriseras av mycket dåligt och nyckfullt spel. Solbacka vann dock efter en mycket spännande slutminut. Då endast 30 sekunder återstod ledde hemmalaget med två poäng. »Backens» kämparlag tilldelades då två straffkast, vilka Erik Berg under stor nervositet lyckades lägga i, ställningen blev alltså 38–38. Vid femton sekunders återstående spel hade Staffan tur att bryta en passning, vilken han utnyttjade och gjorde en snabb rush och sköt in det avgörande målet. Innan denna slutminut hade Katrineholm lett den större delen av matchtiden, mycket beroende på den konstiga spelplanen där korgarna satt till hälften på tre-

Hans Hedberg skjuter mot korgen och täcks av P. O. Hoppe. Thore Örtengren står i bakgrunden och avvaktar.
Från Solbackamästerskapen.

kvarten. Bortalaget hade kanske lite tur men visade dock det bästa spelet.

Skollaget var därmed även uppe i denna DM-final. Matchen spelades i Eskilstuna läroverks gymnastiksals, vilken är mycket svår att komma underfund med för de gästande lagen. För första gången fick Solbacka spela mot ett lag, vilket använde sig av endast man-mot-man försvar. Solbackas skollag spelade zonförsvar som motståndarna hade mycket svårt att komma igenom, emedan det i deras försvar ofta bildades stora luckor, vilka utnyttjades av Solbackas anfall. Matchen blev i början ganska jämn, tills bortalaget i slutet av första halvlek helt plötsligt tog sig samman och drog ifrån ett totalt poäng, så att ställningen var 23–14 vid pausen. Andra halvlek gick i Eskilstunas favör och domarna lyckades i mitten av denna döma ut hela Solbackas första kedja på fem foul. Det segrande laget ledde då obetydligt men lyckades hålla undan trots det mycket ruffiga och hårdna spelet. Segern gick alltså till Solbacka med siffrorna 41–36. Staffan Göthlin spelade sin sista match i skollaget och lyckades även denna gång som så många andra bli matchvinnare. Laget hoppas dock på att få upp en center av samma mätt som Staffan, men den uppgiften kommer att bli mycket svår.

Solbackamästerskapet i basket genomfördes detta läsår på hösten. Även detta år var det två grupper där 55 och gymnasiet spelade om titeln och realskolan bildade en yngre grupp. Titeln togs oväntat av RIIa, vilket till stor del berodde på klassens kämparanda. Både RIV och RIII fick se sig slagna med oväntat stora siffror i semifinalen resp. finalen. I realskolans cup vann 45a överlägsset genom hela tävlingen.

Sektionschefen.

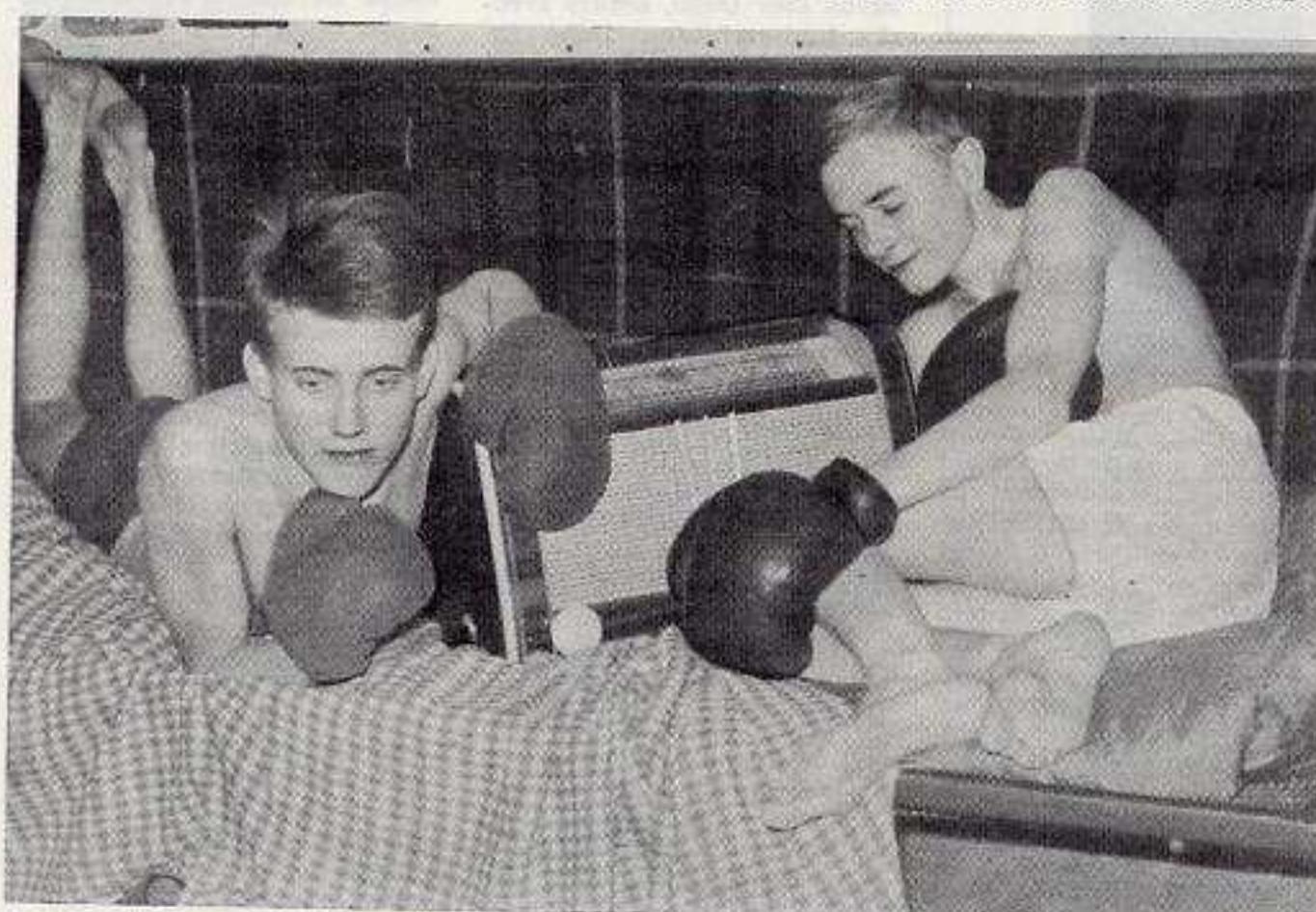
Ishockey

Årets skridskosäsong har som vanligt varit mycket livlig, trots att isen endast varade en månad, vilket är ovanligt kort tid. Men klassmatcher och cupmatcher hann dock spelas. I cupturneringen för gymnasiet visade RIIB sin överlägsenhet genom att i finalen slå ut RIId med 5–1. I realskolans cupturnering avgick 45a som segrare efter en mycket hård final. I matcher mot andra skolor kunde vi som vanligt inte hävda oss. I Dagens Nyheters cup blev vi grundligen utspelade av Köpings läroverk på bortaplan. Hårdare blev det i Sörmjärsuppen. Skolan mötte där Nyköpings läroverk. Det blev en rafflande match, där backparet Frölander–H. Hedberg och kedjespelaren Fabian Karlsson utmärkte sig. Slutresultatet blev 6–4 i Nyköpings favor, efter att vi varit mycket nära en utjämning.

Men bättre tur nästa år!

Sektionschefen.

Boxning

Även på Solbacka hade man hört talas om att herr boxaren Ingemar Johansson, från Masthugget, skulle försöka nedgöra den store negern Floyd Patterson från U. S. A. Vem av dem skulle vinna denna fantastiska kamp om den eftersträvansvärda tungviktskronan? Spänningen var enorm. Hela svenska folket vet

väl nu hur det gick. Den tappe vikingen lyckades ju inte särskilt bra, men det kan man inte klandra den stackarn för. Han kunde ju inte hjälpa att den här svarta herrn var starkare. Förresten så höll Red, på herr Patterson, för han verkar så trevlig och världsfrånvarande. Nåväl, nu var man naturligtvis tvungen att bilda sig en uppfattning av herrarnas uppgörelse även på skolan. För att göra det hela

mera realistiskt, påsattes gymnastikbyxor och för ändamålet avsedda handskar. Så placerades en radioapparat på det strategiskt lämpligaste stället, sängen. Därefter inskrivades rattarna på angivna frekvenser, och spelet kunde börja. Vår utsände infann sig punktligt med lädkameran. Resultatet kan skådas här.

Sage.

Ny vaktmästare på Solbacka

Efter Emanuelssons avgång fick vi en ny förste vaktmästare i Johansson.

Johansson är 45 år och har tidigare tjänstgjort på olika mekaniska fabriker i Stockholm. Han flyttade med hela sin familj och hans fru tjänstgör nu som husmor på Reserven, Vakten och Skolhuset.

Han har försökt att rationalisera arbetet mellan vaktmästarna så att deras arbetstid inte skall sträcka sig så långt in på kvällarna, och detta har han gjort i form av jourjobb så att de får var sin kväll i veckan som de tjänstgör.

Han har också gjort en del elektriska förbättringar på pumpanläggningarna.

Herr och fru Johansson tror att de skall trivas bra på Solbacka och hoppas att de skall få stanna länge.

SVAR

till matematiska övningsuppgifter

1. 7,5 fot.
2. Titus 16, Cajus 14.
3. 1 man, 6 hustrur, 23 pigor eller 2 män, 4 hustrur, 24 pigor eller 3 män, 2 hustrur, 25 pigor.
4. 144 svaror.
5. Nej, Zenon begränsade tiden.
6. Algren gift med Clara, Blomkvist med Britta och Ceder med Anna.
7. Mary är 27,5 år.
8. 2–3 milj. år.
1 307 674 368 000 olika möjligheter.

**STIL och FANTASI
på TRYCKSAKER**

**TRYCK-
CENTRALEN**
HÄLSINGBORG

Södra Storgatan 15
Telefoner 117 46, 113 46

**GRÄDDGLACE
GLACE-BOLAGET**

Skärp reklamen - sänk kostnaderna

Ni kan få mer valuta för varje reklamkrona
antingen det gäller enstaka annonser eller hela
kampanjer - broschyrer - kataloger
samt andra trycksaker

Vi Visar Vägen
Planering, rådgivning, förslag, lay-out,
marknadsundersökningar m. m.

Specialitet: Teknisk reklam

GÖRAN LINGMARK REKLAM & ANNONSBYRÅ AB

Norr Mälarstrand 78 Stockholm K Telefon 50 33 04

reklam som syns - reklam som säljer

Brev från en Kosmonaut

Konungariket Salagatien:

13/4-61

Kära Ni!

Jag sitter här på mitt hotellrum i det stolta Salagatiens efter min mer eller mindre lyckade rymdfärd. Så är det alltså fullbordat! Det fantastiska tekniska framsteget som gjorts av Salagatiens egna rymdforskar. Det var en fantastisk upplevelse. Jag har lite svårt att höra vad jag skriver, för folkets jubel överröstar allt!

Jag förstår att ni är spända på att höra hur den första Salagatiska kosmonauten upplevde sina 2 tim. 21 min. 3^{1/2} sek. i rymden. Så här gick det till.

Klockan 08.00: Avskedskaffe dricks på slottet. 08.05. Kaffet var inget gott, så jag lastade Cosmo II (så heter satelliten) full med öl, satte på mig handskarna och klev in i apparaten. När jag kontrollerat att radion fungerade, så jag in växeln på rymden, tryckte på självstarten och... Nåja, glömma ta upp draggen kan vi ju alla göra. Kl. 08.10 kom jag i alla fall iväg. Innan jag startade hörde jag en mycket vänlig röst som sade: »Välkommen ombord på Cosmo II, vi skall nu göra en färd 22 m och 13 cm upp i världsrömden, ingen vet hur lång tid det kommer att taga. Lycklig resa! P. S. Släck cigaretterna och spän

fast säkerhetsbältena. D. S.» Det gjorde jag och upp flög Cosmo med en svindlande fart, och jag var faktiskt lite rädd!

08.15: Pip-pip-pip-pip: Jag börjar skymta pip-pip järnvägsstationen, hoppas jag klarar ledningarna pip-pip-pip. Allt väl!

08.16: Pip-pip. Jag klarade ledningarna: pip-pip.

09.15: Pip-pip-pip-pip. Nu skymtar jag Fyrisån. Pip-pip. Mötte just en kille som talar ryska pip-pip-pip. Sa att han var världens förste kosmonaut! pip-pip-pip. Vilken skrävlare. pip-pip.

09.16: Pip-pip. Kastade — pip — en tom ölfleska i Fyris. pip-pip. Cosmo blev nedstänkt så jag fick sätta på vindrutetorkarna. pip-pip.

09.58: Pip-pip. Hoppas ni minns Domkyrkans torn, pip-pip-pip. De finns inte kvar längre. pip-pip.

10.02: Pip-pop-pap. — pip-pamp. Landshövdingen står på slottsbacken och vinkar. Jag kan se hur han gråter pip-gråt-gråt-pip, av pip. — lycka. Ser också — pip. — att han petar i näsan. pip-pip.

10.15: Pip-pip-pip-pip. Nu är jag över Carolina. Vinkar åt en söt flicka. Ölet börjar ta slut, annars allt väl. pip-pip-pip.

10.20: Pip. Nu kryssar jag mellan träden i Engelska parken. pip-pip-pip. Nu tror jag

Klippt ur Stockholms nations
värpublikation Nationell Nidskrift

Ode till Gagarin Myra

Tio, nio, sex, fem, fyra...
Januari, mars, april...
Är Du redo broder Myra?
Broder Myra bidar still.
Vet Du riktningen på vinden?
Gör en sista grundlig koll.
Har Du kyssit din Mor på kinden?
Snart slår alla klockor noll.
Där på grodden sitter Myra,
(Nu får grodden plötsligt brått)
Till en ny högtidlig yra,
far bror Myra som ett skott.
Se hur stjälken sig ur myllan
å en hemlig ort har höjt.
Utan egen djärv förskyllan
far bror Myra strax förnöjt.
Å det första trestegssteget,
varje puppa bidar still,
när bror Myra oförväget
lämnar blommans blå pistill.
Frisk och kry och bibeihallen
kom bror Myra äntligt ner,
ser sig om åt alla hållen,
stramar opp sig sen och ler.
Kosmoscouten svarar taktiskt
å de frågor som han får:
»Ja, i stort har det faktiskt,
praktiskt taget blivit vår».

B u m.

snart det kommer att hänta något! pip-pip-pip.

10.20.35: Nu börjar jag dala nedåt. Jag är lycklig. pip.

10.21.3 2/10: Pip. Jag fastnar i en enrisbuske, men det gör inget för ölet är ändå slut. pip-pip-pip.

Så var jag då nere på jorden igen. Ni må tro jag var stolt. Tänk att vara först i världsrömden. Men den där ryssen oroar mig lite. Tänk om han startade före mig. Det är kanske dumt att tro det. Folk började samlas runt Cosmo, jag väntade ett tag och tänkte ut vad jag skulle säga när jag klev ur. Nu var det massor av folk utanför som jublade och skrek. Med ens öppnade jag dörren, tog ett hopp ut, sträckte på mig och sade: »Va glor ni på? Har ni inte sett en satellit förut?» Det gjorde succé! De hurrade och skrek och en hel mängd med unga människor i vita mössor, förmodligen representer från Cosmonautiska föreningen, kom och hämtade

mig och bar iväg mig hit i guldstol. Ni må tro jag kände mig stolt! Inom loppet av några timmar har jag blivit så hyllad, så ni vet inte vad. Från Hans Majonäs Honungen kom följande telegram: »Sätt Dig omedelbart i förbindelse med hemmet! Far!»

Är det inte rörande? Så har jag fått en massa hedersmedaljer. Alla kan jag inte räkna upp, men här är några få: Frisksportarföreningen Isbitarna; Sektion II av Salagatiens förening för vanartiga barns bevarande. Föreningen Pitjopplärkans vänner, och slutligen föreningen för enrisbuskarnas utrotande.

Ja, jag känner mig så stolt och lycklig över att ha gjort denna färd, så jag skulle nästan kunna plocka ned månen (men det går ju inte.) Ni får förstå mig om jag är en smula trött nu! Hör av er någon gång!

Er egen illa urlyckliga
KOSMONAUT!

GORNY
GUNNER

© 1943 GORNY & CO., INC.

CHAMBERS ST. NEW YORK

BOSTON CHICAGO

MONTREAL TORONTO

EDMONTON CALGARY

REGINA VICTORIA

SAVANNAH ATLANTA

CHARLOTTE RALEIGH

MEMPHIS NASHVILLE

OKLAHOMA CITY

SPRINGFIELD CINCINNATI

DETROIT

INDIANAPOLIS

ST. LOUIS

PHILADELPHIA

NEW YORK

WALLACE

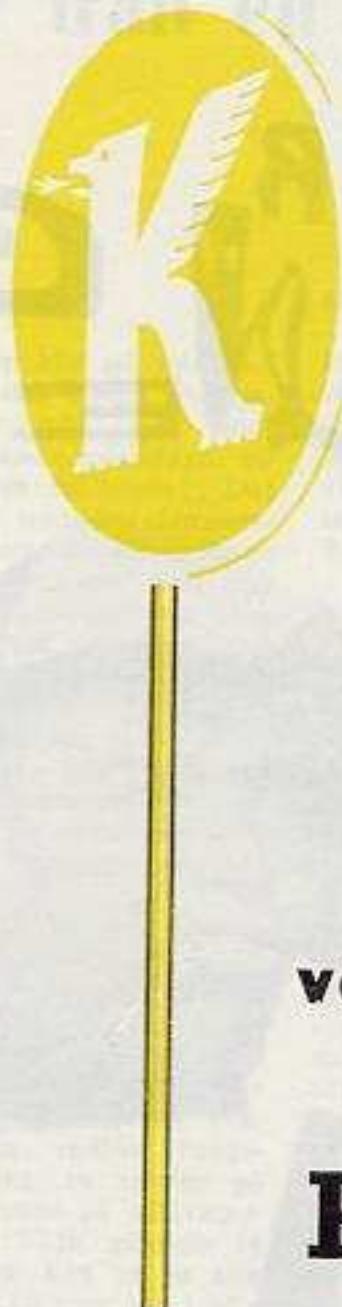
ABERDEEN

MONROVIA

ABERDEEN

MONROVIA

bensin
eldningsoljor
smörjoljor

Alltid
välkommen
till

KOPPARTRANS

HUMBLES

BAGERI & KONDITORI

Telefon 10228 GNESTA

LUXUS KAFFE
-gott i koppen

finns i **HAKONS**-butikerna

Anslutet till ICA

*Hus-, Industri-
och Vatten-
byggnadsarbeten*

BYGGNAÐSAKTIEBOLAGET
BÄCKSTRÖM & Co

Kyrkogatan 22

Telefon 574 50

SUNDSVALL

LANDELIUS

Konditorirestauranter

STORKYRKOBRINKEN 16

VASAGATAN 20

mitt emot Centralen

GULLMARSPLAN 8

Johanneshov

Rekommenderas

•

Först i Sverige

Sedan mars månad 1959 har vi i vår linjetrafik landets två första omnibussar med luftfjädring

Bussarna är försedda med 44 flygplansfåtöljer, alla vända i färdriktningen

Samtliga våra bussar är utrustade med kortvågsradio, varför vi kan bjuda våra resenärer den absolut bästa service

OMNIBUSLINJER:

- Sundsvall - Härnösand - Örnsköldsvik
- Härnösand - Kramfors
- Kramfors - Sundsvall
- Örnsköldsvik - Nordanström

Direkta förbindelser med Midlanda flygplats

BILTRAFIKAKTIEBOLAGET Bröderna PETTERSSON

Sundsvall · Telefon 579 40

Rune och Nils Peterson

Solbackapojkar!

Vid ordnandet av Edra försäkringar vänd
er med förtroende till en gammal solbacka-
pojke. Jag är i tillfälle täcka alla slag av
försäkringar till konkurrenskraftiga premier
i förstklassiga in- och utländska bolag

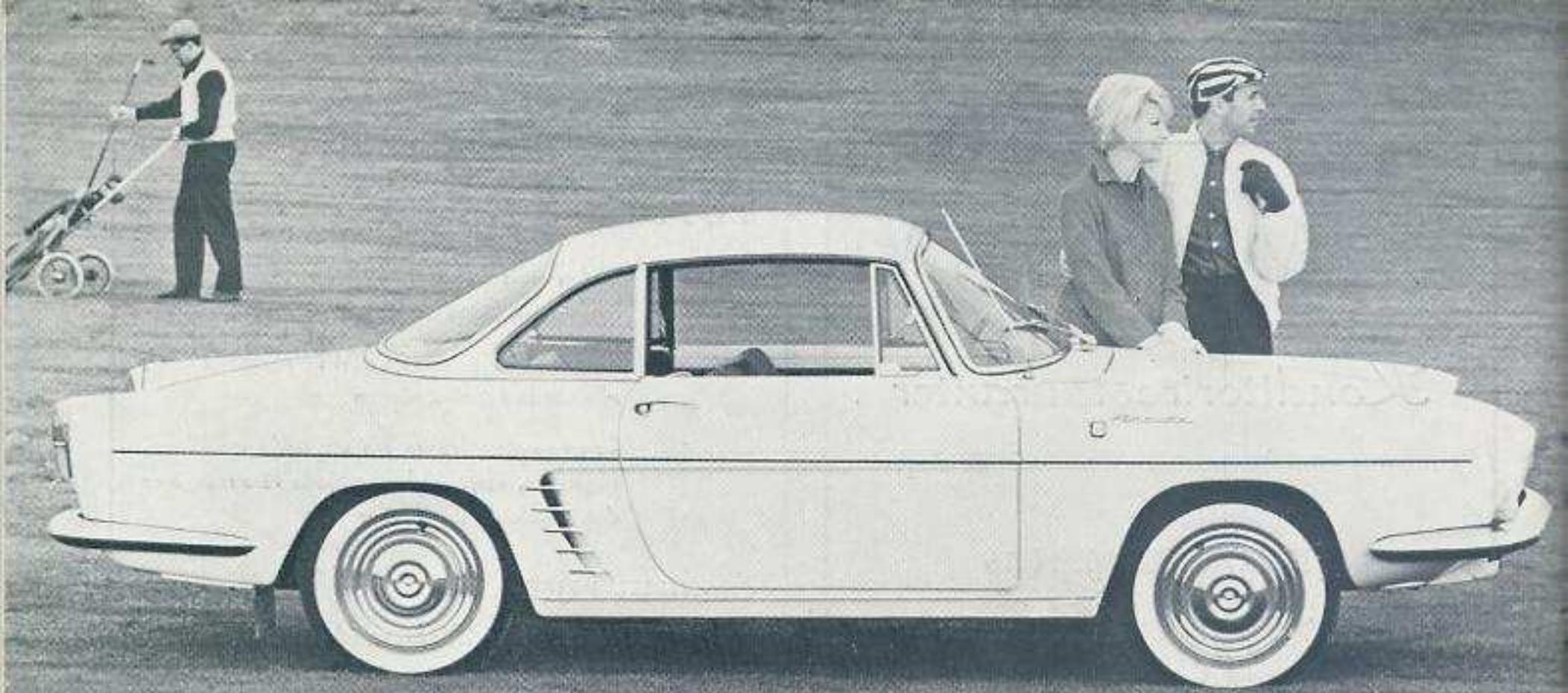
Orwar Corin

ORWAR CORIN & Co

GÖTEBORG

Telefoner 13 78 75 - 13 89 44

CHR. RYDBERG & Co AB MALMÖ · Telefon 262 90

TÄNK ER SJÄLV I EN FLORIDE!

Ni två i den vackraste vagnen på vägen. Snabba, vägsäkra, långfärdsbekväma Renault FLORIDE. En skönhet, som ger glädje och tillfredsställelse. Mil efter mil, sommar som vinter, samma snabba, säkra färd i den vackraste vagnen på vägen...

Ni kan få Er FLORIDE som coupé med fast tak eller som cabriolet med sufflett och hard top. Ni kan välja mellan sex smakfulla färger. Ni kan få Er FLORIDE just så som Ni själv behagar.

Unna Er glädjen att äga, att köra FLORIDE. Låt en provtur ge en fascinerande föraning...

FLORIDE från RENAULT

RIKTPRIS 11.200:- EXKL. OMV OCH ACCIS.

FRANKRIKES STÖRSTA INDUSTRITILLVERKARE

